

Despre Taxonomia UE și principiul DNSH - „Do No Significant Harm”

I. Ciornei

Ciornei I., 2022. About EU Taxonomy and DNSH principle - ”Do No Significant Harm”. Bucov. For. 22(2): 167-195

Abstract. This paper aims to explain the key concepts of the EU Taxonomy and to provide background information to understand the EU Taxonomy, its relevance, main objectives, implications, eligible activities, eligibility criteria, and prospects for further development. The EU Taxonomy will prove essential in the context of the Commission's Green Deal, which aims to promote sustainable investment by 2030 as part of the transition to a climate-neutral economy. Accompanied by appropriate regulatory and policy instruments, the taxonomy can play a major role in accelerating the shift toward sustainable economic activities. While regulation will incur initial short-term costs for companies exposed to the Non-Financial Reporting Directive (NFRD) and for financial market participants exposed to the Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR), it is believed that it will ultimately be effective in supporting the transition to a lower-pollution, lower-carbon economy by mobilizing the financial industry. As part of its recovery and resilience mechanism/plan, the European Commission has committed to only finance projects that do not cause significant environmental damage. Any project must therefore respect the principle of "Do No Significant Harm" (DNSH). Although for some projects it is clearly assumed that the measure will not cause significant harm to any environmental objective, a general DNSH assessment must still be carried out and it must be stated for each environmental objective that no significant harm will occur. Such an analysis is made in the feasibility studies for the 19 objectives of the project "Torrential control works to reduce the risks generated by torrential floods in the basins located in the national forest fund administered by the ROMSILVA in the counties of Bacău, Buzău, Suceava, Neamț, Hunedoara, Prahova, Vâlcea, Vrancea", proposed by RNP Romsilva, in the framework of the National Recovery and Resilience Plan. The paper summarises the steps to be taken to identify activities eligible for the EU taxonomy, activities with a key contribution to climate-related environmental objectives, and the DNSD analysis of the other objectives.

Keywords: sustainability, sustainable development, funding, European Union, European taxonomy, environmental objectives, do no significant harm (DNSH), torrent control, recovery and resilience plan (RRP).

Author. Ioan Ciornei - „Ștefan cel Mare” University of Suceava, Faculty of Forestry, 13 Universității, 720229 Suceava, Romania (ioanciornei@gmail.com)

Manuscript received November 20, 2022; revised December 20, 2022; accepted December 28, 2022; online first December 31, 2022.

Introducere

Dezvoltarea durabilă a fost definită de Organizația Națiunilor Unite (ONU) ca fiind capacitatea societății de a exista și de a se dezvolta fără a epuiza resursele naturale, reunind într-un concept vizionar legătura între dezvoltarea economică, protecția mediului și justiția socială.

Preocupări pentru sustenabilitate și schimbările climatice au existat înainte ca ele să se constituie în obiective pe agenda instituțiilor internaționale și s-au conturat sub diferite denumiri, cum ar fi „durabilitate”, „investiții durabile”, „finanțe durabile”, „investiții ecologice” sau „sociale”, „responsabilitate corporativă” și „mediu, social și guvernanta corporativă (ESG)”.

În decembrie 2015, țările lumii au convenit să participe la un efort colectiv în scopul menținerii încălzirii globale sub 2°C și combaterii efectelor schimbărilor climatice.

Odată cu adoptarea, în 2015, de către Adunarea Generală a ONU, a Agendei 2030 pentru Dezvoltare Durabilă, s-au materializat 17 obiective de dezvoltare durabilă (ODD) care pot fi încadrate în cele trei mari dimensiuni de sustenabilitate: economică, socială și de mediu (Figura 1).

În 2016, Acordul de la Paris a subliniat necesitatea de a adopta activități economice durabile din punct de vedere ecologic și prevede că semnarii trebuie să prezinte planuri naționale de reducere a emisiilor și să își revizuiască angajamentele o dată la 5 ani. Acest acord a fost semnat de 195 de membri și ratificat de 191, printre care se numără și Uniunea Europeană, care a convenit astfel să reducă emisiile cu cel puțin 55% până în 2030 și să se alăture luptei împotriva schimbărilor climatice, obiective care presupun și o regândire a finanțărilor pentru a contribui la tranziția către o economie verde.

În 2019, a fost lansat Pactul verde european (European Green Deal) pentru a face din Europa primul continent neutru din punct de vedere climatic și pentru a atinge nivelul „Net Zero” al emisiilor de gaze cu efect de seră în UE până în 2050. Cu aceste două acte legislative în vigoa-

re, conștientizarea prejudiciului semnificativ pe care practicile industriale mai vechi îl aveau și necesitatea sustenabilității a devenit cu adevărat un fenomen general (Figura 2).

Prin European Green Deal, Comisia Europeană a anunțat un program cuprinzător în 2019, care are ca obiectiv ca UE să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050 și să promoveze practici de afaceri durabile. Pactul prevede o gamă extinsă de măsuri care pătrund în cele mai diverse domenii ale afacerilor și industriei (Figura 3).

Un rol important în cadrul European Green Deal este jucat de conceptul de „finanțare durabilă”. Finanțarea sustenabilă înseamnă că factorii de sustenabilitate sunt luați în considerare în procesele decizionale privind investițiile și finanțarea. Acest lucru se face adesea cu ajutorul așa-numitelor criterii ESG (mediu, social, guvernanta).

Ca parte a Pactului Verde European și a Strategiei UE privind finanțarea durabilă (EC 2018), există mai multe preocupări menite să sporească transparența în ceea ce privește includerea criteriilor de sustenabilitate în procesele decizionale pentru investiții. Cele mai importante trei noi reglementări ale UE privind raportarea privind sustenabilitatea corporativă sunt: i) Directiva privind raportarea privind sustenabilitatea corporativă (CSRD); ii) Regulamentul privind publicarea / transparentizarea informațiilor privind finanțarea sustenabilă (SFDR); iii) Taxonomia UE pentru activități sustenabile.

Pentru ca Europa să devină neutră din punct de vedere climatic până în 2050, va fi crucial să li se ofere investitorilor posibilitatea de a-și redirecționa investițiile către tehnologii și activități mai durabile.

Gama foarte largă de termeni, definiții și interpretări care se referă la activități, finanțe, investiții și management durabile au făcut dificilă înțelegerea a ceea ce este cu adevărat „durabilitate” și a modului în care se poate măsura și realiza. Pentru a asigura atingerea obiectivelor de sustenabilitate definite de Acordul de la Paris, este nevoie de un cadru comun unic - unul care să poată fi înțeles de toate părțile interesate

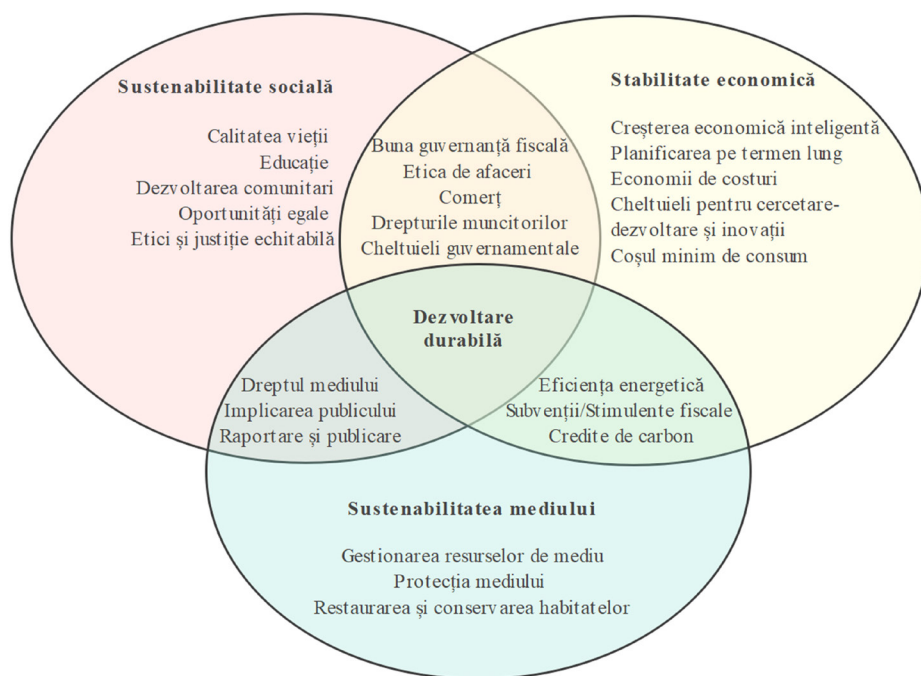

Figura 1 Componentele dezvoltării durabile (Wanamakeroct 2022)
The dimensions of sustainable development (Wanamakeroct 2022)

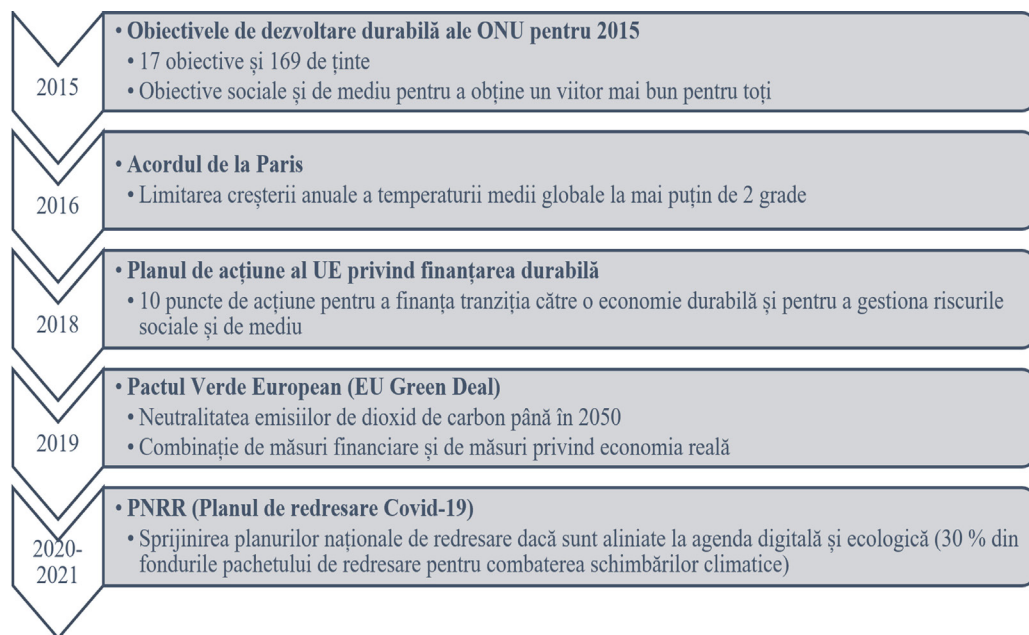
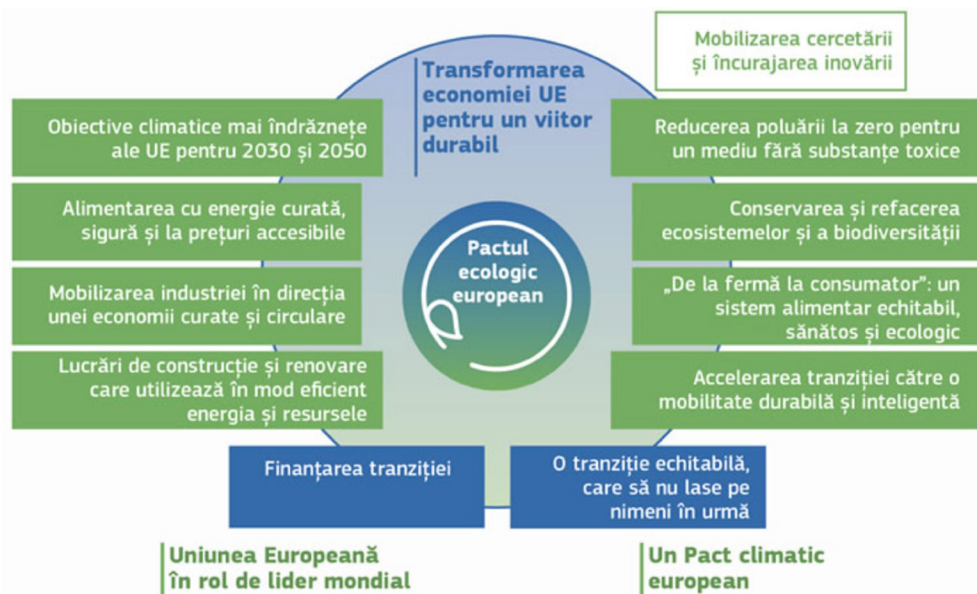

Figura 2 Repere ale UE pentru un viitor mai durabil
EU milestones for a more sustainable future

Figura 3 Pactul verde european (EC 2019)*EU milestones for a more sustainable future (EC 2019)*

și care să identifice activitățile specifice care au un impact material asupra mediului. În acest context, este necesar un set standard de definiții și clasificări care să poată cuantifica impactul durabil într-un mod simplu și să ajute părțile implicate să îl gestioneze.

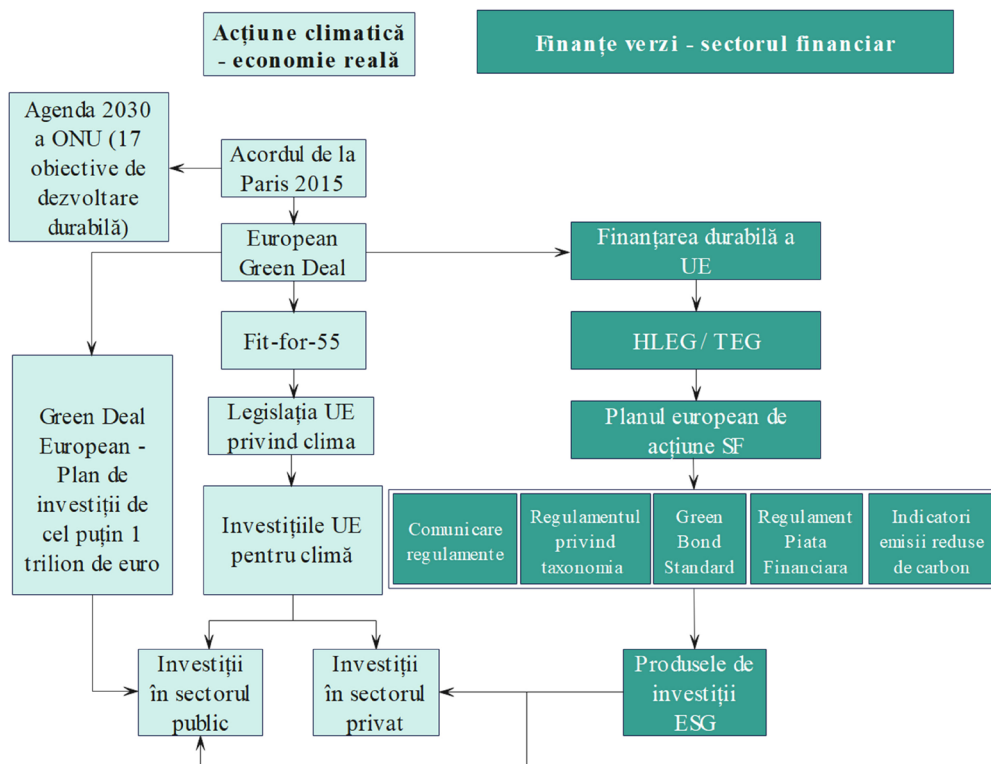
În cel de-al 15-lea Raport privind riscurile globale publicat în ianuarie 2020, Forumul Economic Mondial (WEF) a constatat, pentru prima dată în istoria raportului, că toate „principalele riscuri pe termen lung” sunt de mediu, iar schimbările climatice sunt considerate cea mai mare amenințare globală.

Pentru a îndeplini obiectivele UE în materie de climă și energie pentru 2030 și pentru a atinge obiectivele acordului european pentru un mediu verde, este esențial ca activitățile (inclusiv investițiile) să fie dirijate către activități și proiecte durabile. Pandemia COVID-19 a întărit necesitatea de a redirecționa banii către proiecte durabile pentru a face economiile, întreprinderile și societățile noastre - în special sistemele de sănătate - mai rezistente la șocurile climatice și de mediu.

Pentru a realiza acest lucru, este nevoie de un limbaj comun și de o definiție clară a ceea ce înseamnă „durabil”. Acesta este motivul pentru care planul de acțiune privind finanțarea creșterii durabile a solicitat crearea unui sistem comun de clasificare a activităților economice durabile, sau a unei „Taxonomii UE”.

Ce este Taxonomia UE?

Taxonomia UE (UET) este un sistem de clasificare care stabilește o listă de activități economice durabile din punct de vedere ecologic. Aceasta ar putea juca un rol important în sprijinirea UE în vederea creșterii investițiilor durabile și a punerii în aplicare a acordului european pentru mediu. Taxonomia UE ar trebui să ofere companiilor, investitorilor și factorilor de decizie definiții adecvate pentru activitățile economice care pot fi considerate durabile din punct de vedere ecologic. În acest fel, ar trebui să creeze siguranță pentru investitori, să protejeze investitorii privați de

SF= Sustainable Finance, HLEG = High Level Expert Group, TEG = Technical Expert Group, Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR), Non-Financial Disclosure Regulation (NFRD), Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD)

Figura 4 Interacțiunea dintre protecția climei și finanțarea ecologică în Europa (Brühl 2021)
The interaction between climate protection and green finance in Europe (Brühl 2021)

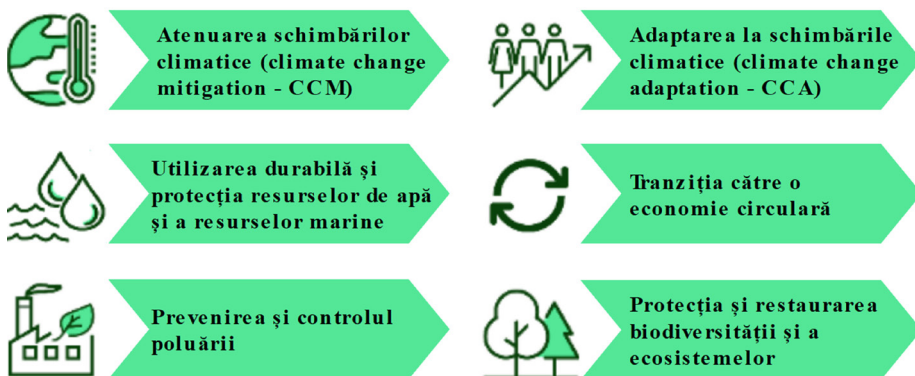

Figura 5 Cele șase obiective de mediu ale Taxonomiei UE
The six environmental objectives of the EU Taxonomy

practicile de „greenwashing”¹, să ajute companiile să devină mai prietenoase cu clima, să atenueze fragmentarea pieței și să contribuie la reorientarea investițiilor acolo unde este cea mai mare nevoie de ele.

Trecerea la energie regenerabilă este esențială pentru atingerea neutralității climatice, dar este, de asemenea, necesar să avem surse stabile pentru a accelera tranziția către emisii nete zero de gaze cu efect de seră, fiind menită să îndeplinească obiectivele UE în materie de climă și energie pentru 2030.

Taxonomia UE este considerată ca fiind cea mai pertinentă inițiativă de definire a activităților economice durabile din punct de vedere ecologic. Ea constituie principalul instrument de sprijin al „Green Deal” european și ilustrează intenția UE de a orienta capitalul public și privat către o economie durabilă.

Principalul său obiectiv este de a deveni un limbaj comun între companii, investitori și factorii de decizie politică pentru a da definiții adecvate activităților economice care pot fi considerate durabile din punct de vedere al mediului.

În acest scop, în decembrie 2016, Comisia Europeană a înființat un grup de experți la nivel înalt pentru sustenabilitate (High-Level Expert Group on Sustainable - HLEG) pentru a ghida elaborarea foii sale de parcurs privind finanțarea sustenabilă. Recomandările HLEG au stat la baza Planului de acțiune al Comisiei privind finanțarea creșterii durabile (Action Plan on Financing the Sustainable Growth) din martie 2018. Elaborarea unui sistem de clasificare a activităților ecologice la nivelul UE a fost identificată ca acțiune prioritară în cadrul ambelor documente.

Pentru a operaționaliza această acțiune, precum și celelalte acțiuni, Comisia a anunțat un pachet legislativ cuprinzător în mai 2018 (inclusiv un Regulament privind taxonomia) și a

înființat un grup de experți tehnici în domeniul finanțării durabile (Technical Expert Group on Sustainable Finance - TEG) format din 35 de membri (din societatea civilă, mediul academic, mediul de afaceri și sectorul financiar). Cu contribuția extinsă a experților științifici și cu diverse consultări ale părților interesate, activitatea TEG a condus la un raport final (martie 2020) cu recomandări privind concepția generală a taxonomiei, orientări practice de punere în aplicare, precum și o anexă tehnică cuprinzătoare cu criterii de selecție (TSC).

Cadrul general, obiectivele și cerințele taxonomiei UE recomandate de raportul final al TEG sunt promulgate în Regulamentul 2020/852 privind taxonomia, care a fost adoptat în iunie 2020 și care stabilește șase obiective de mediu (Figura 5).

Actul delegat² (DA) privind CCM și ACC publicat în aprilie 2021 provine, de asemenea, din activitatea TEG, în timp ce pentru restul obiectivelor de mediu, criteriile de selecție sunt în curs de elaborare. De asemenea, Regulamentul privind taxonomia a instituit o platformă a UE privind finanțarea durabilă³, cu mandatul de a asista Comisia în dezvoltarea ulterioară a taxonomiei UE și a politicii sale mai largi privind finanțarea durabilă.

În general, taxonomia UE se bazează pe sistemul de clasificare a activităților economice al NACE⁴, un sistem de clasificare a activităților economice existent, dar care nu este utilizat pe scară largă în Europa.

O activitate economică este „sustenabilă din punct de vedere al mediului” dacă îndeplinește condițiile din Tabelul 1, în conformitate cu Regulamentul privind taxonomia.

Criteriile tehnice de selecție (Technical Screening Criteria - TSC) definesc cerințele și pragurile specifice pentru ca o activitate să fie considerată ca având o contribuție semnifi-

¹ Fenomenul de greenwashing este „o formă înșelătoare de marketing care susține că produsele, politicile și obiectivele unei companii sunt ecologice și, prin urmare, aduc mai puține daune naturii, cu scopul de a crește profiturile”

² Un act delegat este un act fără caracter legislativ adoptat de Comisie pentru a completa sau modifica anumite elemente neesențiale ale unui act legislativ. Înainte de adoptarea unor astfel de acte, Comisia consultă de asemenea experți, inclusiv experți desemnați de fiecare stat membru. (<https://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/decision-making/implementing-and-delegated-acts/>)

³ https://finance.ec.europa.eu/sustainable-finance/overview-sustainable-/platform-sustainable-finance_en

⁴ https://ec.europa.eu/eurostat/ramon/nomenclatures/index.cfm?TargetUrl=LST_CLS_DLD&StrNom=NACE_REV2&StrLanguageCode=EN&StrLayoutCode=HIERARCHIC

Tabel 1 Clasificarea unei activități ca fiind durabilă din punct de vedere ecologic în conformitate cu taxonomia UE
Classification of an activity as environmentally sustainable according to EU taxonomy

1. "Contribuție substanțială" (SC) la unul sau mai multe dintre obiectivele de mediu	- Definiția „SC” depinde de fiecare obiectiv de mediu (de exemplu, pentru CCM: stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră (GES) în conformitate cu obiectivul pe termen lung al Acordului de la Paris, cu activități legate, printre altele, de energia regenerabilă, eficiența energetică, mobilitatea curată etc.). - Cerințele concrete pentru ceea ce constituie „substanțial” sunt stabilite prin Criteriile tehnice de selecție.
2. "Fără daune semnificative" (DNSH) la alte obiective de mediu	- Acest lucru înseamnă că o contribuție substanțială la un obiectiv de mediu nu trebuie să se facă cu prețul unei daune semnificative aduse unui alt obiectiv. - Cerințele concrete pentru ceea ce constituie „semnificativ” sunt stabilite de criteriile tehnice de selecție.
3. Respectarea cerințelor minime Garanțiile minime	- Aceasta constituie dimensiunea socială a taxonomiei UE și se referă mai degrabă la „cum” se desfășoară o activitate economică decât la „ce”. - Aceasta presupune respectarea (de către întreprinderea care desfășoară activitatea „ecologică”) a Orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale și a Principiilor directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului, inclusiv a textelor relevante ale OIM și a Cartei internaționale a drepturilor omului.
4. Respectarea criteriilor tehnice de selecție (TSC)	- Aceasta este partea de operaționalizare/implementare a taxonomiei UE. - Aceasta prevede cerințe concrete atât pentru contribuția substanțială, cât și pentru DNSH (astfel, TSC este format în esență din SC și DNSH). - Este introdusă prin intermediul unor acte delegate⁵. - Regulamentul privind taxonomia prevede cerințe de proiectare și limitări pentru TSC, care trebuie să se bazeze pe neutralitate tehnologică (adică să nu favorizeze sau să discrimineze nicio tehnologie specifică), să se refere la sistemele de etichetare și certificare ale UE, să urmeze dovezi științifice concludente, să țină seama de natura activității (de exemplu, de abilitare sau de tranziție), să evite riscul de a crea active neutilizate și de a denatura concurența pe piață etc.

cativă la un obiectiv de sustenabilitate. Aceste TSC sunt elaborate în legislația secundară numită acte delegate (DA).

După ce a stabilit cadrul general, pentru obiectivul CCM, taxonomia stabilește trei mari categorii de activități:

(i) **emisii reduse de carbon:** Activități care evită sau reduc emisiile de GES sau cresc absorbția de GES.

(ii) **tranzitorii:** Activități pentru care nu există o alternativă cu emisii reduse de carbon fezabilă din punct de vedere tehnologic și economic, dar care sprijină tranziția către o

economie neutră din punct de vedere climatic, în conformitate cu obiectivul de 1,5 grade din Acordul de la Paris, inclusiv cu cea mai bună performanță în materie de GES în sectoarele și industriile respective. De asemenea, activitățile de tranziție nu ar trebui să împiedice dezvoltarea alternativelor cu emisii reduse de dioxid de carbon și nu ar trebui să provoace blocarea activelor cu emisii intensive de dioxid de carbon. Criteriile pentru activitățile de tranziție vor fi revizuite cel puțin o dată la trei ani.

(iii) **activități de abilitare:** Activități care permit în mod direct altor activități să aducă

⁵ https://finance.ec.europa.eu/publications/sustainable-finance-package_en#taxonomy

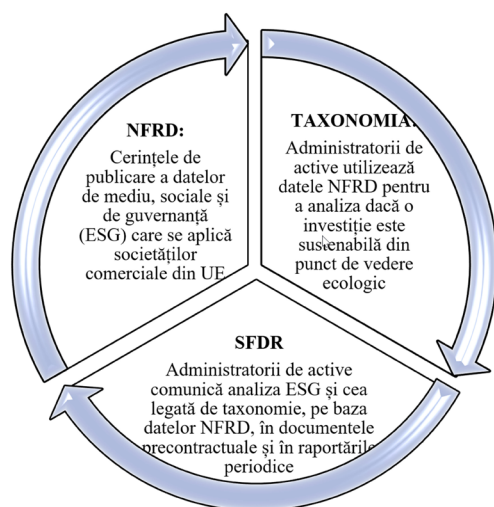

Figura 6 Reglementările UE care concură la realizarea Green Deal
EU regulations contributing to the Green Deal

o contribuție substanțială la obiectivul (obiectivele) de mediu. La fel ca și activitățile tranzitorii, activitățile de abilitare ar trebui să evite blocarea activelor care subminează obiectivele de mediu pe termen lung, luând în considerare considerentele legate de ciclul de viață.

Regulamentul, Actele delegate și calendarul privind Taxonomia UE

Green Deal este un pact anvergură se vrea a fi pus în aplicare prin intermediul mai multor regulamente interconectate: Regulamentul UE privind taxonomia, Regulamentul (EU 2019) privind publicarea de informații privind finanțarea durabilă (SFDR) și Directiva (EU 2014) privind raportarea ne-financiară (NFRD) (Figura 6).

Prin aceste regulamente se impun cerințe noi de publicare - transparentizare a informațiilor legate de sustenabilitate, în sectorul financiar prin SFDR, iar pentru anumite corporații mari, bănci și companii de asigurări, prin intermediul NFRD.

Regulamentul privind taxonomia: obiective și calendar

Regulamentul (UE) 2020/852, cunoscut ca „Regulamentul privind taxonomia UE” (EU 2020) (Figura 7) privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile a fost publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la 22 iunie 2020 și a intrat în vigoa-

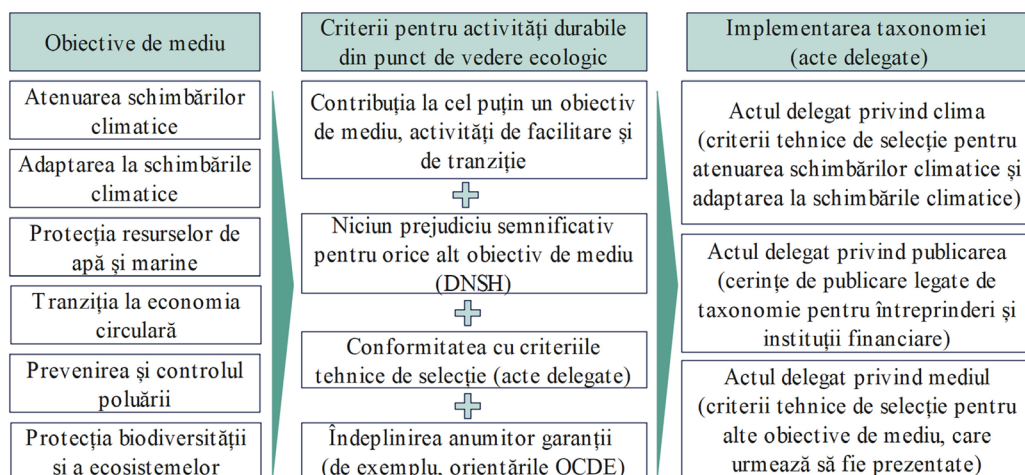

Figura 7 Reglementările UE care concură la realizarea Green Deal
EU regulations contributing to the Green Deal

re la 12 iulie 2020.

Regulamentul privind taxonomia are patru obiective - cheie:

(i) să ofere claritate printr-un cadru care să determine activitățile de mediu eligibile cu ajutorul unor criterii relevante

(ii) să măsoare gradul de durabilitate al unei investiții și gradul de ecologizare a activităților întreprinderilor

(iii) să raporteze cu privire la tranziție, prin stabilirea unor obiective și a unei direcții de urmat pentru diferite activități economice.

(iv) să contribuie la transpunerea angajamentelor față de Acordul de la Paris și de ODD ale ONU.

Acesta stabilește bazele taxonomiei UE prin stabilirea a 4 criterii (EC 2021a) pe care o activitate economică trebuie să le îndeplinească pentru a fi calificată drept sustenabilă din

punct de vedere al mediului.

Prin acest regulament (EU 2020), Parlamentul European și Consiliul au mandatat Comisia Europeană să definească (EC 2022a), prin intermediul unor acte delegate⁶, criterii tehnice de selecție cu ajutorul cărora să se stabilească dacă se poate considera că o activitate economică contribuie în mod substanțial la obiectivele de mediu. Aceste criterii vor ajuta întreprinderile, investitorii și participanții la piața financiară să definească în mod adecvat activitățile economice care pot fi considerate durabile din punctul de vedere al mediului. Actul delegat va continua să fie actualizat prin intermediul amendamentelor.

Grupul de experți TEG și-a publicat raportul privind taxonomia UE în martie 2020 (Figura 8), raport care conține recomandări privind proiectarea acestora și orientări pentru

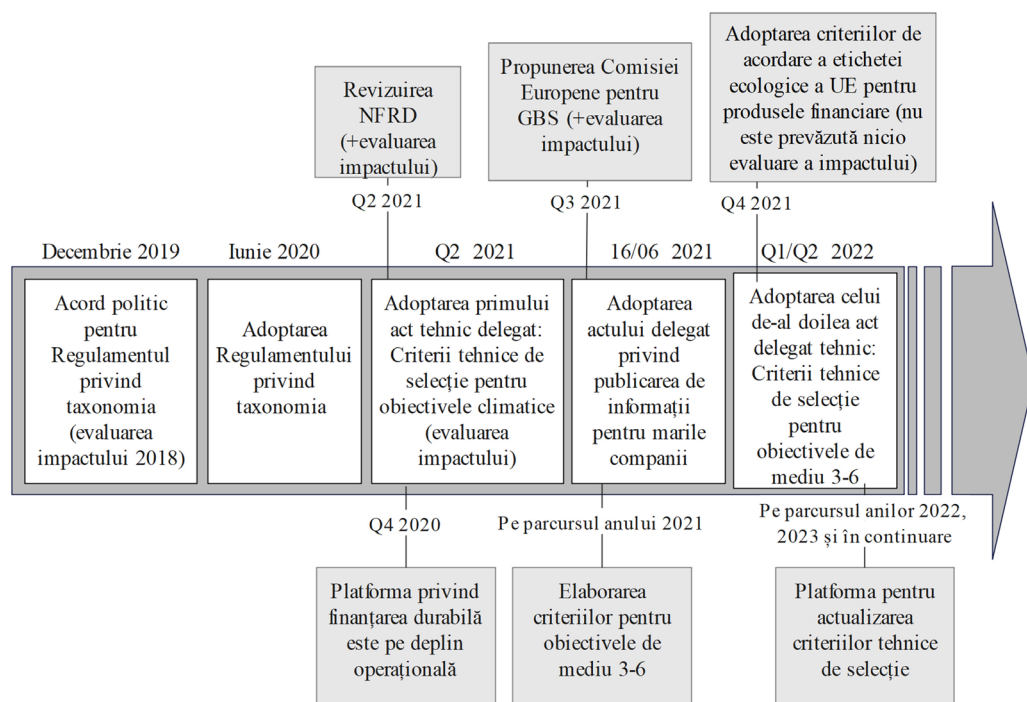

Figura 8 Calendarul documentelor referitoare la Regulamentul privind taxonomia
Timeline of files related to the Taxonomy Regulation

⁶ Un act delegat este un act fără caracter legislativ adoptat de Comisie pentru a completa sau modifica anumite elemente neesențiale ale unui act legislativ. Înainte de adoptarea unor astfel de acte, Comisia consultă de asemenea experți, inclusiv experți desemnați de fiecare stat membru. (<https://www.consilium.europa.eu/ro/council-eu/decision-making/implementing-and-delegated-acts/>)

companii în materie de raportare. Pentru fiecare activitate, raportul TEG specifică cerințele care trebuie îndeplinite pentru a fi clasificată ca investiție ecologică. Un element esențial este amprenta de carbon a produsului (Product Carbon Footprint - PCF) ca dovadă a respectării criteriilor definite de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră.

Articolul 8 din Regulamentul privind taxonomia prevede că întreprinderile care fac obiectul NFRD trebuie să comunice informații privind modul și măsura în care activitățile lor sunt asociate cu activități economice care se califică drept durabile din punct de vedere al mediului în temeiul Regulamentului privind taxonomia.

Regulamentul privind taxonomia identifică astfel de activități economice durabile din punct de vedere ecologic pe baza criteriilor tehnice de selecție stabilite în actele delegate ale Comisiei elaborate în temeiul acestui regulament.

Regulamentul EUT a fost pus în aplicare prin două acte delegate⁷, după un calendar (Figura 9) care indică momentul în care fiecare act a fost / va fi publicat (EC 2021a).

Un prim act delegat (EC 2021c) privind activitățile durabile pentru obiectivele de adaptare la schimbările climatice și de atenuare a efectelor acestora a fost publicat în Jurnalul Oficial la 9 decembrie 2021 și este aplicabil din ianuarie 2022.

Acest act delegat cunoscut ca „Actul delegat privind clima” specifică criteriile tehnice de selecție pentru activitățile economice cu o contribuție semnificativă la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la schimbările climatice.

Publicarea primului act delegat a fost însoțită de adoptarea unei comunicări a Comisiei privind „Taxonomia UE, raportarea privind durabilitatea întreprinderilor, preferințele în materie de durabilitate și obligațiile fiduciare: Direcționarea finanțării către acordul verde european care a avut ca scop transmiterea mesajelor-cheie privind modul în care setul de

instrumente de finanțare durabilă facilitează accesul la finanțare pentru tranziție. Prezenta comunicare se bazează pe raportul privind finanțarea tranziției adoptat de Platforma privind finanțarea - în martie 2021.

Un act delegat de completare a articolului 8 din Regulamentul privind taxonomia a fost publicat în Jurnalul Oficial la 10 decembrie 2021 și se aplică din ianuarie 2022. Acest act delegat precizează conținutul, metodologia și prezentarea informațiilor care trebuie publicate de întreprinderile financiare și nefinanciare cu privire la proporția de activități economice durabile din punct de vedere ecologic în activitățile lor comerciale, de investiții sau de creditare.

La 9 martie 2022, Comisia a adoptat un act delegat complementar (EC 2022c) privind clima care include, în condiții stricte, activități specifice energiei nucleare și a gazelor naturale în lista activităților economice acoperite de taxonomia UE. Acesta a fost publicat în Jurnalul Oficial la 15 iulie 2022 și se va aplica începând cu ianuarie 2023. Criteriile pentru activitățile specifice în domeniul gazelor și al energiei nucleare sunt în conformitate cu obiectivele UE în materie de climă și de mediu și vor contribui la accelerarea tranziției de la combustibili fosili solizi sau lichizi, inclusiv cărbunele, către un viitor neutru din punct de vedere climatic. Actul delegat complementar se bazează pe comunicarea Comisiei menționată mai sus și pe evaluarea energiei nucleare menționată mai jos.

Taxonomia a intrat în vigoare la 12 iulie 2020. Cu toate acestea, cea mai mare parte a detaliilor pentru definirea TSC-urilor rămâne o activitate în curs de desfășurare.

Începând cu exercițiul financiar 2022, legea delegată privind publicarea informațiilor se va aplica integral întreprinderilor nefinanciare, iar la un an după aceea întreprinderilor financiare, adică pentru exercițiul financiar 2023.

Al doilea act delegat (cunoscut ca „actul delegat de mediu”) privind criteriile tehnice de selecție pentru activitățile economice cu o

⁷ https://finance.ec.europa.eu/publications/sustainable-finance-package_en#taxonomy

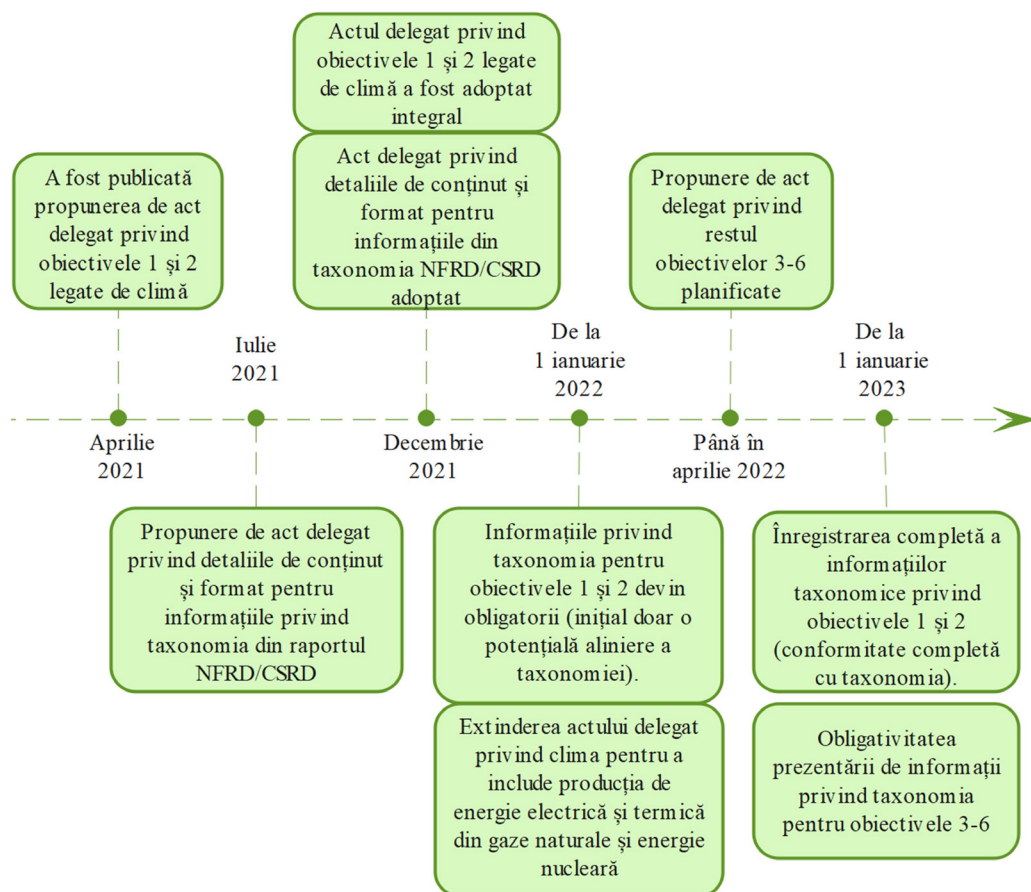

Figura 9 Calendarul de realizare a taxonomiei UE (Sursa FFE⁸) (fără specificații pentru companiile financiare)
Timetable of the EU Taxonomy (Source FFE⁸)

contribuție semnificativă la utilizarea durabilă și la protecția resurselor de apă și marine, la tranziția către o economie circulară, la prevenirea și controlul poluării, precum și la protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor este în curs de elaborare (EC 2022b, EC: Canfora et al. 2022).

Până la 30 iunie 2024, Actul delegat privind publicarea informațiilor va fi revizuit, în special în ceea ce privește tratamentul în cadrul indicatorilor cheie de performanță al expunerilor întreprinderilor financiare față de întreprinderi suverane și întreprinderi care nu sunt din afara FNDR.

Începând cu 1 ianuarie 2026, Actul delegat

privind publicarea informațiilor se va aplica și instituțiilor de credit pentru indicatorii cheie de performanță privind serviciile, altele decât împrumuturile, și pentru portofoliul de tranzacționare pentru exercițiul financiar 2025.

Conformarea cu EUT și realizarea sustenabilității mediului în general este și va fi un proces iterativ de îmbunătățire continuă.

Reperete taxonomiei

Grupul de experți tehnici (TEG) al UE recunoaște că acest calendar (Figura 10) prezintă provocări în ceea ce privește punerea în aplicare, deoarece informațiile furnizate de întreprin-

⁸ <https://www.ffe.de/en/publications/info-what-is-the-eu-taxonomy-for-sustainable-activities/>

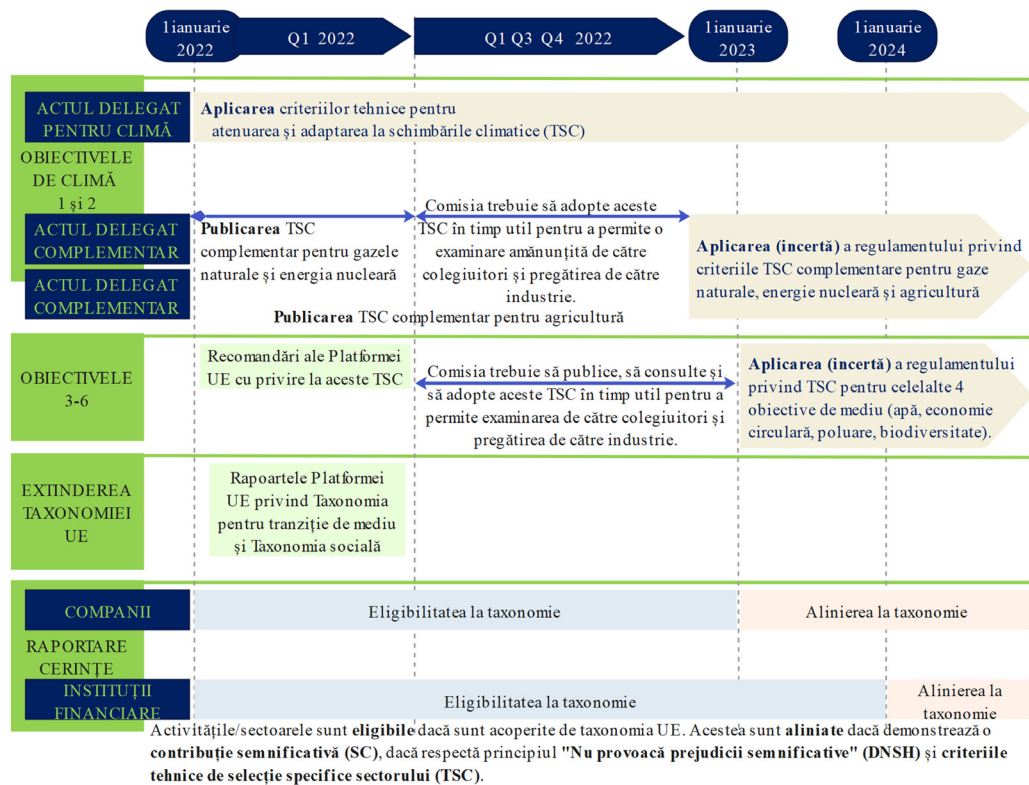

Figura 10 Reperetele taxonomiei UE
Milestones of EU Taxonomy

deri nu vor fi disponibile pentru ca participanții la piețele financiare să le poată utiliza în informațiile pe care le vor furniza în 2021.

SDFR a început să se aplice de la 10 martie 2021, iar Taxonomia de la 1 ianuarie 2022. Cu toate acestea, conceperea standardelor tehnice de reglementare - care prevăd cerințele detaliate pentru publicarea precontractuală, pe site-ul web și periodică în conformitate atât cu SFDR, cât și cu Taxonomia - s-a dovedit a fi mai lungă decât se aștepta.

În efortul de a elabora în comun standardul tehnic de reglementare⁹ - Regulatory Technical Standard (RTS) atât pentru SFDR, cât și pentru Taxonomie, Comisia Europeană a amânat aplicarea actului delegat care conține RTS până în ianuarie 2023.

Cu toate acestea, întreprinderile financiare care fac obiectul obligației de a publica informații nefinanciare în temeiul articolului 19a sau al articolului 29a* din Directiva 2013/34/UE, au început să publice proporția de activități eligibile pentru taxonomie din portofoliile lor începând cu ianuarie 2022. În schimb, publicarea integrală a activităților aliniate la Taxonomie va fi obligatorie începând cu ianuarie 2024. În plus, Reg.2021/2178 clarifică faptul că expunerile față de emitenții naționali și supranaționali, inclusiv față de băncile centrale, vor fi excluse în totalitate din calculul indicatorilor cheie de performanță ai taxonomiei, în timp ce instrumentele financiare derivate și expunerile față de întreprinderi care nu fac obiectul reglementărilor privind publicarea de informații nefinan-

⁹ Prin definiție, un standard tehnic de reglementare este un act delegat, tehnic, elaborat de o autoritate europeană de supraveghere

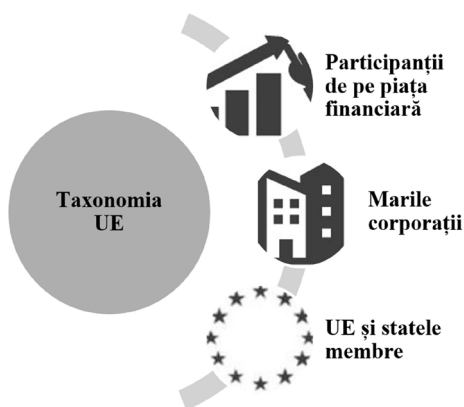

Figura 11 Utilizatorii economiei UE
UE Taxonomy users

ciare (de exemplu, IMM-urile vor fi excluse).

Trebuie reținut faptul că un astfel de termen se aplică doar aspectelor referitoare la publicarea situațiilor nefinanciare. Participanții la piața financiară (Financial market participants - FMP) care iau în considerare impactul negativ asupra sustenabilității în cadrul investițiilor lor și/sau comercializarea produselor prevăzute la articolele 8 și 9, ar trebui să urmărească îndeaproape evoluțiile legate de actul delegat care conține standardele tehnice de reglementare.

Cui se aplică taxonomia UE?

Regulamentul privind taxonomia stabilește trei grupuri de utilizatori ai taxonomiei (Figura 11):

(i) **Participanții de pe piața financiară** care oferă produse financiare în UE, inclusiv furnizorii de pensii ocupaționale. SFDR sau transparența legată de sustenabilitate în sectorul serviciilor financiare impun participanților la piețele financiare să evalueze și să divulge date și politici legate de sustenabilitate la nivel de entitate, serviciu și produs. Se aplică oricărei persoane care oferă produse financiare în UE, indiferent de locul în care își are sediul producătorul acestor produse.

(ii) **Marile corporații.** Societățile mari care sunt deja obligate să furnizeze o declarație ne-financiară în temeiul Directivei privind raportarea ne-financiară. Companiile care intră

în sfera de aplicare a NFRD vor fi obligate să facă publice modul și măsura în care activitățile lor - indiferent de locația lor - sunt aliniate la taxonomia UE începând cu 1 ianuarie 2022, începând cu obiectivele climatice. Aceasta include informații despre modelul lor de afaceri, politicile, riscurile și gestionarea riscurilor, precum și despre indicatorii-cheie de performanță (KPI) legați de activitățile lor.

(iii) **UE și statelor membre**, atunci când stabilesc măsuri, standarde sau etichete publice pentru produse financiare ecologice sau obligațiuni (corporate) ecologice.

Deși taxonomia este în primul rând un instrument de clasificare, ea are și alte funcții. De exemplu, aceasta impune anumitor entități să publice informații privind gradul de aliniere a activităților lor la taxonomie. Acest lucru se realizează prin modificarea cerințelor de publicare prevăzute în Directiva UE privind raportarea ne-financiară (NFRD) și în Regulamentul privind publicarea de informații privind finanțarea durabilă (SFDR).

Instituțiile financiare, cum ar fi administratorii de active, intermediarii, creditorii, fondurile de pensii și de asigurări care distribuie sau comercializează produse care investesc în activități durabile din punct de vedere ecologic vor trebui să publice proporția din fiecare produs care este investită în aceste activități ESG. În plus, acestea vor trebui să furnizeze detalii suplimentare pentru a dezvălui dacă activitățile atenuează sau permit atenuarea impactului asupra mediului sau dacă activitatea este una de tranziție, iar acest lucru va trebui făcut atât pre-contractual, cât și periodic, pe durata de viață a produsului.

Directiva privind raportarea ne-financiară (NFRD) se adresează entităților de interes public cu peste 500 de angajați și un bilanț total de peste 20 de milioane EUR sau o cifră de afaceri netă de 40 de milioane EUR. Noua directivă introduce o serie de noutăți, cum ar fi renunțarea, ca raport de sustenabilitate corporativă, la ceea ce era cunoscut anterior ca informații nefinanciare, cerința de a "eticheta" digital informațiile raportate, astfel încât acestea să fie introduse

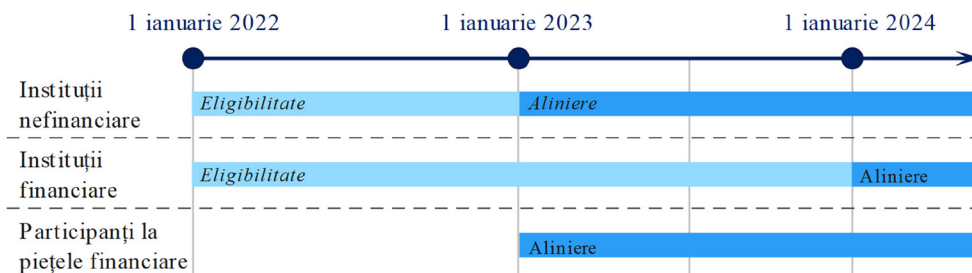

Figura 12 Reperetele taxonomiei UE (sursa Eurosif)
Milestones of EU Taxonomy

într-un singur punct de acces european, precum și comparabilitatea datelor, realizată prin intermediul activității Grupului consultativ european pentru raportarea financiară (EFRAG), un grup de lucru care va elabora un nou cadru și indicatori de raportare la nivel european.

Directiva privind raportarea durabilității corporative (CSRD) urmează să înlocuiască NFRD până la 1 Ianuarie 2024 pentru anul de raportare 2023. CSRD va fi extinsă la toate companiile, va introduce cerințe de raportare mai detaliate în conformitate cu standardele UE de raportare privind dezvoltarea durabilă și va impune auditarea acestor rapoarte. De asemenea, EUT va conduce la o transparență suplimentară, impunând administratorilor de active să raporteze procentul de cifră de afaceri, CAPEX și OPEX aliniat la EUT și să raporteze procentul portofoliilor lor aliniat la EUT până în 2024.

Regulamentul privind comunicarea informațiilor în domeniul finanțării durabile (Sustainable Finance Disclosure Regulation - SFDR) legiferează o mai mare transparență în ceea ce privește ramificațiile pentru investitori în materie de sustenabilitate, determinând obligativitatea publicării a 50 de Principal Adverse Impacts (PAI), KPI de mediu, sociali și de guvernare (ESG) care abordează riscul de sustenabilitate al investițiilor, cum ar fi emisiile de gaze cu efect de seră, amprenta de carbon, încălcările principiilor Pactului Global al ONU, diferențele de remunerare neajustate între femei și bărbați și altele. SFDR se aplică tuturor participanților de pe piața financiară - firme de investiții, fonduri de pensii, administratori de active, bănci și companii de asigurări cu peste 180

500 de angajați.

Termenele de conformare (Figura 12) diferă pentru fiecare dintre cele trei grupuri de părți interesate care trebuie să raporteze cu privire la taxonomia UE.

Întreprinderile nefinanciare și financiare trebuie să raporteze la nivel de entitate în conformitate cu actul delegat la articolul 8 din Taxonomie, care se referă la societățile din cadrul NFRD.

Participanții la piețele financiare intră sub incidența SFDR și trebuie să raporteze cu privire la alinierea la taxonomie a produselor financiare prevăzute la articolele 8 și 9, în conformitate cu articolele 5 și 6 din Regulamentul privind taxonomia.

Punerea în practică a reglementarilor privind taxonomia UE

Taxonomia UE este un sistem de clasificare care transpune obiectivele UE în materie de climă și mediu în criterii pentru activități economice specifice în scopul investițiilor. Actele delegate ale taxonomiei stabilesc criterii tehnice clare cu privire la activitățile care contribuie la tranziția durabilă.

La 6 Iulie 2021, Comisia Europeană a publicat versiunea finală și completă a actului delegat al Regulamentului privind taxonomia. Acest lucru înseamnă că acum știm exact ce activități financiare vor fi clasificate ca fiind sustenabile - și ce trebuie făcut pentru a alinia o activitate economică la taxonomia UE.

EUT stabilește criterii tehnice de selecție pentru sectoare și activități economice/industriale

individuale (NACE) și:

(i) cataloghează activitățile economice din fiecare sector care au deja o contribuție substanțială la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea, sau care ar putea să o facă în viitor.

(ii) prevede praguri de mediu cuantificabile pe care fiecare activitate trebuie să le atingă pentru a fi calificată drept "durabilă".

(iii) solicită dovada că activitățile economice nu afectează în mod semnificativ alți factori de mediu care nu sunt asociați cu activitatea respectivă.

(iv) asigură menținerea sustenabilității sociale de către companie pentru toate părțile interesate, inclusiv pentru comunitățile în care este implicată.

Ca în cazul oricărei reglementări noi pune-

rea în practică este dificilă, mai ales în cazul în care investitorii au în portofoliu societăți care nu fac obiectul Directivei UE privind raportarea ne-financiară, cum ar fi societățile din afara UE și întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri).

Pentru a analiza alinarea unei activități la taxonomia europeană se recomandă parcurgerea a cinci pași (Figura 13).

I. Identificarea activităților potențial eligibile pentru taxonomie

Pasul 1. Identificarea activităților comerciale eligibile care pot fi aliniate la taxonomia UE

Primul pas al procesului este de a determina ce activități economice sunt „eligibile”, adică acoperite de taxonomie. Primul act delegat, a

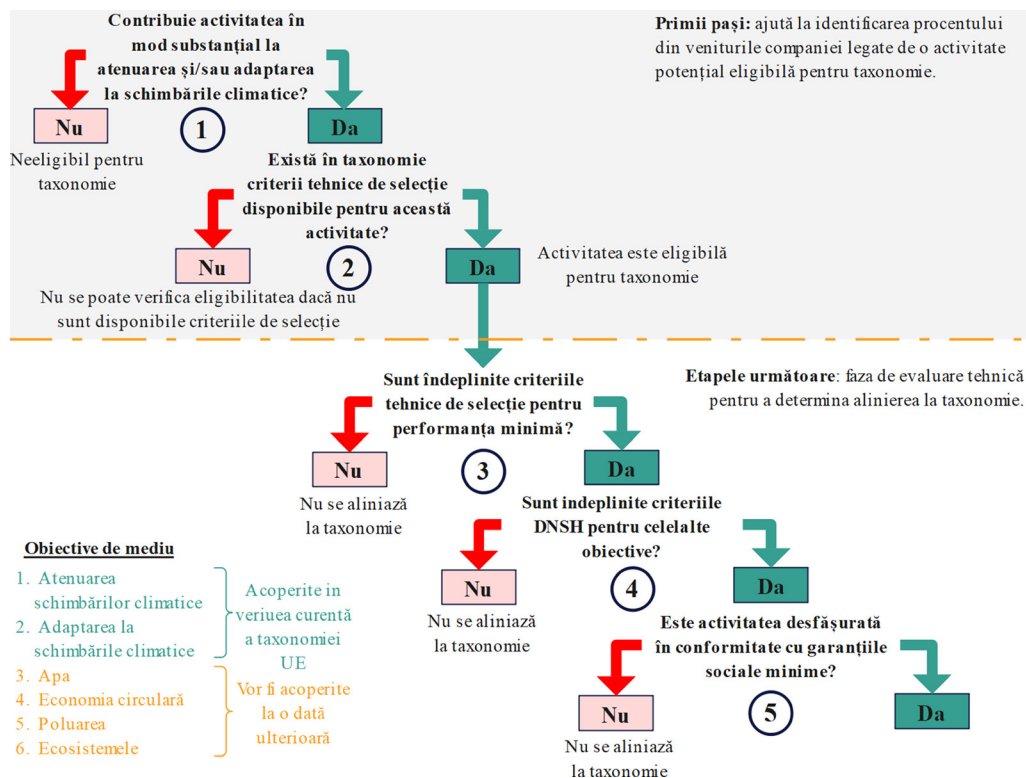

Figura 13 Procesul de verificare a alinierii activității companiilor la taxonomia UE

Process for determining the alignment of a company's activities with the EU Taxonomy
(Source: European Commission, Goldman Sachs Global Investment Research¹⁰)

¹⁰ <https://www.efc.de/en/publications/info-what-is-the-eu-taxonomy-for-sustainable-activities/>

început să se aplice din ianuarie 2022 și vizează primele două obiective de mediu (atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la schimbările climatice). Acesta stabilește criteriile pentru activitățile economice din sectoarele cu cea mai mare contribuție la emisiile de CO₂ și, prin urmare, sunt cele mai importante pentru realizarea adaptării la schimbările climatice și atenuarea acestora. Aceste sectoare includ energia, silvicultura, industria prelucrătoare, transporturile și clădirile.

Sectoarele care nu au fost incluse în primul act delegat nu pot fi considerate ca nedurabile de către Comisia Europeană, ci mai degrabă, pentru aceste sectoare nu au fost încă stabilite criteriile de selecție adecvate, iar acestea vor fi incluse în alte acte delegate care vor urma. Taxonomia UE este un document dinamic, care se va dezvolta și se va îmbunătăți treptat în timp.

Pasul 2. Faza de screening tehnic: se verifică dacă activitatea economică îndeplinește criteriile taxonomiei UE.

Pentru ca o activitate economică să fie recunoscută ca fiind "verde" de către Taxonomia UE, aceasta trebuie să respecte următoarele criterii tehnice de screening:

- (i) să aibă o contribuție substanțială, și nu marginală, la cel puțin un obiectiv de mediu;
- (ii) să nu aducă prejudicii semnificative niciunui alt obiectiv de mediu;
- (iii) să respecte garanțiile sociale minime

Pașii prezentați în etapa următoare explică ce înseamnă aceste criterii și ce măsuri sunt necesare pentru a atinge aceste obiective.

II. Determinarea alinierii la taxonomie / Identificarea activităților aliniate la taxonomie
EUT utilizează trei piloni, denumiți "criterii tehnice de selecție", pentru a determina dacă o activitate se califică drept sustenabilă atât din punct de vedere ecologic, cât și social.

Actul delegat final privind obiectivele climatice care conține toate criteriile tehnice de selecție (TSC) a fost publicat la 9 decembrie 2022. Pentru facilitarea analizei se pot utiliza resursele puse la dispoziție la busola de taxonomie.

Pasul 3. Activitatea aduce o contribuție
182

substanțială, mai degrabă decât marginală, la cel puțin un obiectiv de mediu.

Taxonomia UE va fi un instrument esențial pentru a atinge obiectivele Pactului Verde European. Având în vedere investițiile uriașe necesare și transformarea amplă necesară a economiei UE pentru a atinge cu succes obiectivele Pactului verde, sunt multe de făcut. Acesta este motivul pentru care criteriile de selecție ale taxonomiei UE sunt precise, cuantificabile și dezvoltate pentru a se alinia la nivelul de ambiție necesar pentru ca o tranziție durabilă să poată avea loc. Taxonomia UE prevede că o activitate economică trebuie să contribuie substanțial la cel puțin unul dintre cele șase obiective de mediu la pasul 3 din Figura 14.

În această etapă se validează activitățile eligibile care îndeplinesc criteriile tehnice de selecție (TSC) prevăzute pentru activitatea economică analizată.

Pasul 4. Analiza „Do Not Significant Harm” (DNSH) - Nu prejudiciază în mod semnificativ nici unui alt obiectiv de mediu

După cum s-a menționat mai sus, primul act delegat stabilește criteriile pentru primele două obiective (atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la schimbările climatice). Celelalte patru obiective (utilizarea durabilă și protecția resurselor de apă și a resurselor marine; tranziția către o economie circulară; prevenirea și controlul poluării; protecția și refacerea biodiversității și a ecosistemelor) vor fi acoperite de alte acte delegate care ar trebui să se aplice începând cu ianuarie 2023. Cu toate acestea, chiar dacă primul act delegat se concentrează asupra primelor două obiective de mediu, taxonomia UE prevede că activitățile economice nu pot fi clasificate ca fiind durabile dacă aduc prejudicii oricărui dintre celelalte obiective.

Pasul 5. Respectarea garanțiilor sociale minime

Taxonomia UE se referă exclusiv la schimbările climatice și la obiectivele de mediu. Criteriul „respectă garanțiile sociale minime” implică faptul că o activitate economică poate fi considerată conformă cu taxonomia doar dacă respectă garanțiile în domeniul dreptu-

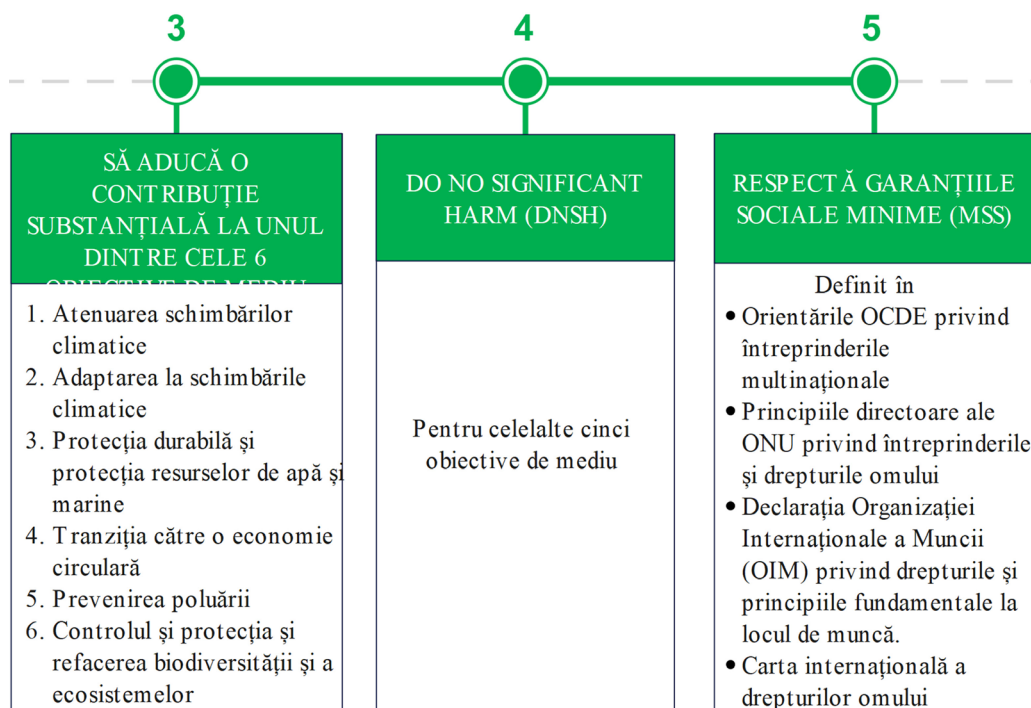

Figura 14 Procesul de evaluare tehnică a taxonomiei
Taxonomy technical screening process

rilor internaționale minime ale omului și ale muncii. Acest lucru înseamnă că emitenții trebuie să acționeze cu diligența necesară pentru a evita orice impact negativ și să respecte standardele privind drepturile omului și ale muncii prezentate în orientările OCDE, în principiile directoare ale ONU privind întreprinderile și drepturile omului și în convențiile privind drepturile muncii. Politicile privind drepturile omului și anticorupția și progresele înregistrate trebuie comunicate în rapoartele anuale de sustenabilitate.

Pasul 6. Calculul alinierii la taxonomia UE

Atunci când condițiile de mai sus sunt îndeplinite, se poate calcula procentual, pe tipuri de activități care indică gradul de aliniere la Taxonomia UE.

Întreprinderile nefinanciare trebuie să dezvăluie inclusiv proporția din cifra de afaceri aliniată la taxonomie. În plus, trebuie incluse și alți indicatori-cheie de performanță (KPI), cum ar fi cheltuielile de capital (CapEx) și

cheltuielile operaționale (OpEx), - dacă sunt considerate relevante.

Pentru participanții la piețele financiare, informațiile trebuie să explice cum și în ce măsură au utilizat taxonomia pentru a determina sustenabilitatea investițiilor subiacente. Aceștia trebuie, de asemenea, să comunice la ce obiectiv(e) de mediu contribuie investiția și care este proporția de investiții subiacente care sunt aliniate la taxonomie, ca procent din investiție, fond sau portofoliu.

Pe scurt, dacă activitatea economică este „eligibilă” în conformitate cu taxonomia UE, aceasta trebuie să respecte cele trei criterii tehnice de selecție (să aducă o contribuție substanțială la cel puțin un obiectiv de mediu, să nu dăuneze în mod semnificativ niciunui alt obiectiv de mediu și să respecte garanțiile sociale minime).

Ulterior, entitățile trebuie să calculeze și să raporteze procentul din cifra lor de afaceri care este conform cu taxonomia.

Principiul "a nu prejudicia în mod semnificativ" (Do No Significant Harm - DNSH)

Ce este principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ”?

Principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” (do no significant harm - DNSH) trebuie interpretat prin prisma celor șase obiective de mediu (Tabelul 2) cuprinse în Regulamentul privind taxonomia.

Pentru corecta înțelegere și aplicare a principiilor DNSH, instituții europene de profil (Maples.Group-ELS.Europe-FS-UNEP 2022), au colaborat la realizarea unui ghid ("Do No Significant Harm handbook. What, why and how of 'DNSH' across environmental and social sustainability-related factors") care reflectă contextul, preocupările și dificultățile legate de implementarea DNSH, cu precădere pentru sectorul investițiilor.

Pentru a se califica drept durabile din punct de

Tabel 2 Cele șase obiective de mediu ale taxonomiei și criteriile pentru a nu provoca prejudicii semnificative

<i>The six environmental objectives of DNSH</i>	
Obiectivul de mediu	Criterii pentru a provoca "prejudicii" semnificative
 1. Atenuarea schimbărilor climatice. (climate change mitigation - CCM).	În cazul în care activitatea respectivă conduce la emisii semnificative de gaze cu efect de seră (GES).
 2. Adaptarea la schimbările climatice (climate change adaptation - CCA).	În cazul în care activitatea respectivă duce la o creștere a impactului negativ al climei actuale și al celei viitoare preconizate, asupra activității în sine sau asupra oamenilor, naturii sau bunurilor.
 3. Utilizarea durabilă și protecția resurselor de apă și marine.	În cazul în care această activitate este dăunătoare: a. la starea bună sau la potențialul ecologic bun al corpurilor de apă, inclusiv al apelor de suprafață și al apelor subterane; sau b. pentru o stare ecologică bună a apelor marine.
 4. Tranziția către economia circulară.	Acolo unde: a. activitatea respectivă conduce la ineficiente semnificative în utilizarea materialelor sau în utilizarea directă sau indirectă a resurselor naturale, cum ar fi sursele de energie neregenerabilă, materiile prime, apa și terenurile, în una sau mai multe etape ale ciclului de viață al produselor, inclusiv în ceea ce privește durabilitatea, reparabilitatea, modernizarea, reutilizarea sau reciclabilitatea produselor; b. activitatea respectivă conduce la o creștere semnificativă a generării, incinerării sau eliminării deșeurilor, cu excepția incinerării deșeurilor periculoase nereciclabile; sau c. eliminarea pe termen lung a deșeurilor poate cauza daune semnificative și pe termen lung mediului.
 5. Prevenirea și controlul poluării.	În cazul în care activitatea respectivă conduce la o creștere semnificativă a emisiilor de poluanți în aer, apă sau sol, în comparație cu situația anterioară începerii activității.
 6. Protecția și restaurarea biodiversității și a ecosistemului.	Unde se desfășoară această activitate: a. dăunează în mod semnificativ bunei stări și rezilienței ecosistemelor; sau b. deteriorarea stării de conservare a habitatelor și a speciilor, inclusiv cele de interes pentru UE.

vedere ecologic, fiecare din activitățile economice trebuie să respecte cerințele din Figura 15.

Contribuția substanțială. O activitate economică trebuie să îndeplinească TSC relevante pentru a demonstra că aduce o contribuție substanțială la un obiectiv de mediu.

Contribuția substanțială TSC pentru adaptarea la schimbările climatice (Obiectivul 2) este similară pentru majoritatea activităților economice eligibile. Aceste criterii utilizează o abordare ”bazată pe proces”, în care activitățile trebuie să fie evaluate din punct de vedere al riscurilor climatice și a vulnerabilității și să se indice soluții de adaptare pentru a aborda orice risc climatic semnificativ identificat.

Să nu producă daune semnificative (DNSH). DNSH presupune că o activitate economică eligibilă, care îndeplinește TSC relevante și aduce o contribuție substanțială la obiectivul 1 sau 2 trebuie, de asemenea, să îndeplinească criteriile de screening tehnic DNSH suplimentare asociate cu obiectivele celelalte. Aceste criterii pot varia în funcție de tipurile de activități și de obiectivele de mediu la care contribuie activitatea respectivă. O activitate economică trebuie să îndeplinească toate criteriile TSC - DNSH aplicabile pentru a se califica în temeiul Regulamentului UE privind taxonomia.

Garanții minime. Cerințele privind garanțiile minime se aplică tuturor activităților economice eligibile și nu variază în funcție de activitățile economice sau de obiectivele de mediu. În conformitate cu articolul 18 din regulament, activitățile economice ar trebui să fie aliniate la Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale și la principiile directoare ale ONU

privind întreprinderile și drepturile omului, inclusiv la principiile și drepturile prevăzute în cele opt convenții fundamentale identificate în Declarația Organizației Internaționale a Muncii privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă și în Carta internațională a drepturilor omului.

Care sunt criteriile tehnice de selecție (TSC) ale DNSH?

Pe baza recomandărilor grupului de experți tehnici TEG, în Actele Delegate (Anexa I și II) publicate în aprilie 2021 (EC 2021d), care completează Regulamentul de taxonomie (UE 2020/852) s-au prezentat criterii detaliate de analiză tehnică calitativă și cantitativă (TSC) care definesc pragurile pentru contribuția substanțială („substanțial contribution - SC”) pentru obiectivele climatice 1 și 2 și „Do No Significant Harm pentru primele două obiective climatice și celelalte patru obiective de mediu prezentate în Tabelul 2. Dezvoltarea ulterioară a taxonomiei UE este întreprinsă de Sustainable Finance Platform (Platforma de finanțare durabilă), cu criterii suplimentare de evaluare tehnică („TSC”).

Actul delegat privind schimbările climatice publicat în iunie 2021 enumeră 99 de activități economice eligibile (EC 2021d). Acesta oferă detalii cu privire la TSC pentru a stabili dacă activitățile economice au o contribuție substanțială la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea (obiectivul 1 sau 2) și dacă acestea nu aduc prejudicii semnificative (DNSH) celorlalte obiective de mediu.

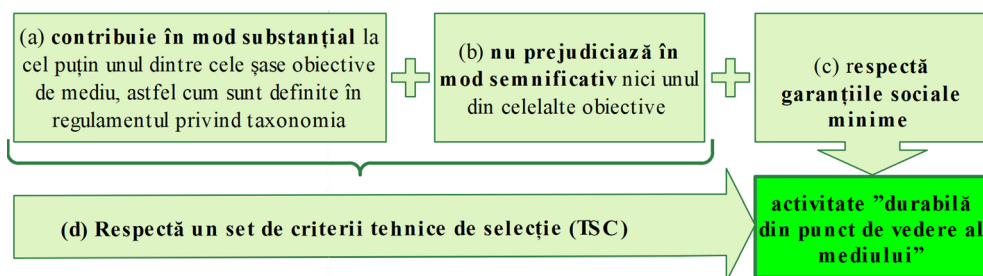

Figura 15 Cele patru condiții de aliniere a activităților economice la Taxonomia UE
The four basic conditions for economic activities in the Taxonomy Regulation

În Actul delegat privind clima, criteriile TSC DNSH, împărțite pe obiective de mediu, sunt enumerate pentru fiecare activitate economică. Există activități economice care nu au TSC DNSH pentru obiectivul la care a contribuit activitatea, și chiar pentru toate celelalte obiective de mediu. Aici intră activitățile care pot avea un impact neglijabil asupra unuia sau mai multor obiective, sau la care obiectivele nu sunt relevante, ceea ce face ca TSC DNSH să nu fie necesar.

Comisia analizează noi posibile criterii legate de modul în care trebuie tratate energia nucleară și gazele naturale și de extinderea taxonomiei la obiectivele sociale.

Cui se aplică DNSH?

Principiul DNSH – Do Not Significant Harm, tradus ”A nu prejudicia în mod semnificativ”, reprezintă o nouă obligație la nivel European. Conform cu Regulamentul European în (UE) 2021/2139 & (UE) 2020/852 activitățile și investițiile propuse în cadrul Programelor de finanțare, necesită să fie evaluate în funcție de potențialul lor de a aduce prejudicii semnificative celor șase obiective de mediu.

Obligațiile respectării principiului DNSH se regăsesc cu precădere în proiectele finanțate prin PNRR dar începând cu anul 2022 toate proiectele finanțate din fonduri europene vor respecta principiul DNSH. Regulamentul de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență prevede că nicio măsură inclusă într-un plan de redresare și reziliență nu ar trebui să prejudicieze în mod semnificativ obiectivele de mediu în sensul articolului 17 din Regulamentul privind taxonomia. În conformitate cu Regulamentul privind Mecanismul de redresare și reziliență, evaluarea planurilor naționale de redresare și reziliență ar trebui să asigure faptul că fiecare măsură (și anume, fiecare reformă și fiecare investiție) din cadrul planului respectă principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ”

(DNSH – „Do No Significant Harm”).

Cum ar trebui aplicat principiul DNSH în contextul Mecanismului de redresare și reziliență?

Toate măsurile trebuie abordate în cadrul evaluării conform principiului DNSH, deși, pentru anumite măsuri, evaluarea conform principiului DNSH se poate desfășura sub o formă simplificată. Relevanța legislației UE privind protecția mediului și a evaluărilor impactului, principiile directe de bază ale evaluării și aplicabilitatea criteriilor tehnice de examinare sunt prevăzute în Regulamentul privind taxonomia.

Țările membre trebuie să facă / pregătească o evaluare DNSH pentru fiecare măsură a PNRR pentru a determina posibilele prejudicii cauzate de măsurile de redresare.

Clasificarea activităților care fac obiectul DNSH

Identificarea activităților eligibile în cadrul taxonomiei se va face pe baza codului NACE (Nomenclature des Activités Economiques dans la Communauté Européenne). TEG a furnizat o foaie de calcul Excel care pune în corespondență sistemul de clasificare NACE cu sistemul de clasificare industrială Bloomberg (BICS) și cu sistemul de clasificare a întreprinderilor Thompson Reuters (TRBC).

Așa cum s-a mai menționat, taxonomia UE și implicit DNSH, se bazează pe sistemul NACE¹¹, de clasificare a activităților economice (EC-EUROSTAT 2008).

În România, clasificarea activităților economice, este sub tutela Institutul Național de Statistică - Centrul Național de Pregătire în Statistică (INS-CNPS 2008).

În vederea examinării linierii la taxonomie și implicit pentru verificarea DNSH, actul delegat (EC 2021d) stabilește criteriile de screening tehnic pentru următoarele nouă domenii de activitate economică, care sunt apoi defalcate în continuare în anexe în subactivități prevăzute în sistemul de clasificare a activităților economice NACE revizuirea 2¹².

¹¹[https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Statistical_classification_of_economic_activities_in_the_European_Community_\(NACE\)](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Statistical_classification_of_economic_activities_in_the_European_Community_(NACE))

¹² Aceste activități, cu subdiviziunile lor se găsesc pe platforma UE sub forma unui fișier Excel, ce poate fi descărcat folosind linkul <https://ec.europa.eu/sustainable-finance-taxonomy/assets/documents/taxonomy.xlsx>

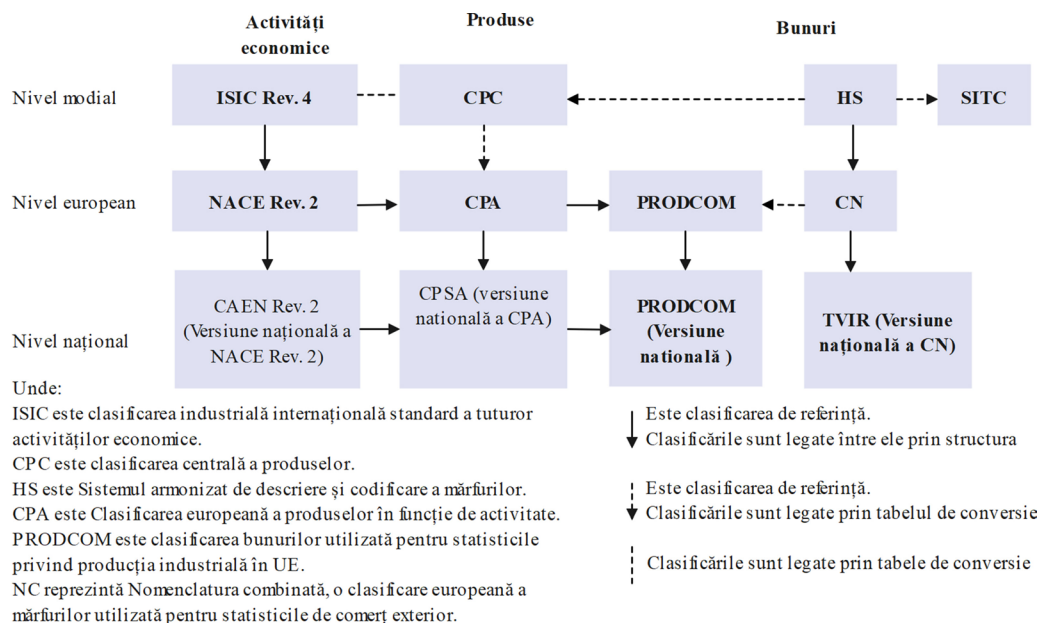

Figura 16 Sistemul clasificărilor economice (EC-EUROSTAT 2008, INS-CNPS 2008)

The international system of economic classifications

- Silvicultură;
- Protecția mediului și activități de restaurare;
- Industria manufacturieră;
- Energie;
- Aprovizionare cu apă, canalizare, gestionarea deșeurilor și activități de remediere;
- Transport;
- Construcții și imobiliare;
- Informație și comunicare;
- Activități profesionale, științifice și tehnice

Pe lângă lista de mai sus, Anexa II a Actului delegat, care se referă la adaptarea la schimbările climatice, specifică și criteriile de examinare tehnică aplicabile pentru următoarele activități:

- Activități financiare și de asigurări;
- Educație;
- Activități de sănătate umană și asistență socială;
- Artă, divertisment și recreere.

Implementarea DNSH în practică

Conform manualului (Maples.Group-ELS. Europe-FS-UNEP 2022) investitorii vor efec-

tua un proces simplu în cinci etape pentru toate produsele financiare care au un obiectiv de investiții durabile.

Pentru a evalua o investiție pentru conformitatea cu DNSH, este necesară defalcarea produsului financiar în activitățile economice constitutive ale acestuia (Figura 17). Aceste activități economice sunt enumerate în Anexele I și II la Actul delegat al Regulamentului de taxonomie și este necesar să se efectueze o examinare separată pentru fiecare activitate.

Contribuția substanțială a fiecărei activități economice la unul dintre obiectivele de mediu trebuie apoi identificată și evaluată prin aplicarea criteriilor tehnice detaliate din Actul delegat. În prezent, există doar criterii de screening pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la schimbările climatice.

Folosind criteriile de screening tehnic stabilite în Actul delegat, activitatea trebuie apoi evaluată pentru conformitatea cu principiul DNSH, adică activitatea nu trebuie să dăuneze niciunuia dintre celelalte cinci obiective de investiții durabile.

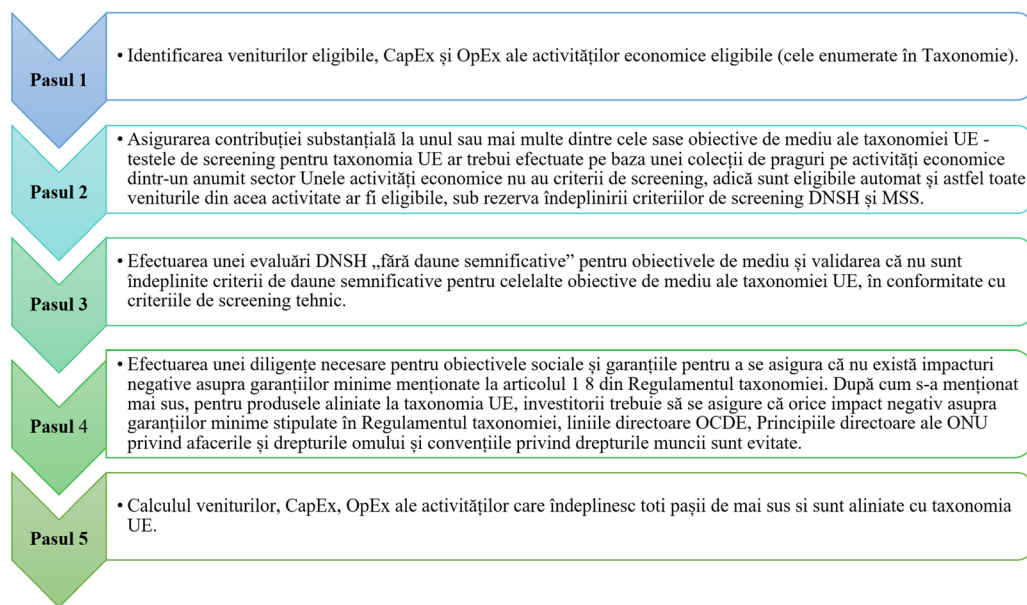

Figura 17 Examinarea alinierii investițiilor la taxonomia UE
Screening alignment of investments with the EU taxonomy

Pentru a evalua o investiție pentru conformitatea cu DNSH, este necesară defalcarea produsului financiar în activitățile economice constitutive ale acestuia. Aceste activități economice sunt enumerate în Anexele I și II la Actul delegat al Regulamentului de taxonomie și este necesar să se efectueze o examinare separată pentru fiecare activitate (Figura 18). Contribuția substanțială a fiecărei activități economice la unul dintre obiectivele de mediu trebuie apoi identificată și evaluată prin

aplicarea criteriilor tehnice detaliate din Actul delegat. În prezent, există doar criterii de screening pentru atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la schimbările climatice.

Folosind criteriile de screening tehnic stabilite în Actul delegat, activitatea trebuie apoi evaluată pentru conformitatea cu principiul DNSH, adică activitatea nu trebuie să dăuneze niciunui dintre celelalte cinci obiective de mediu.

Activitatea trebuie apoi evaluată pentru conformitatea cu garanțiile sociale minime prevă-

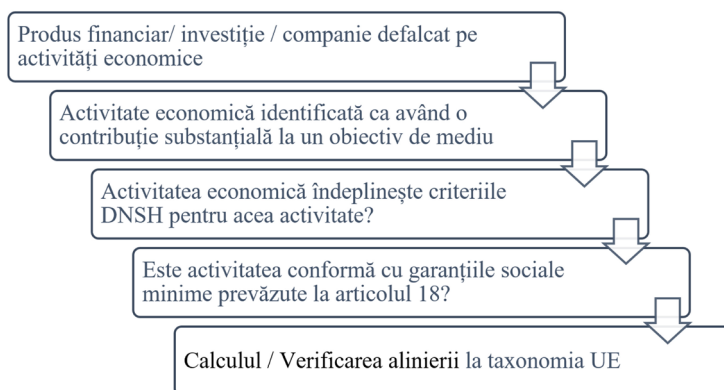

Figura 18 Etape ce trebuie parcurse pentru a verifica alinierii la taxonomia UE
Steps to check alignment with the EU taxonomy

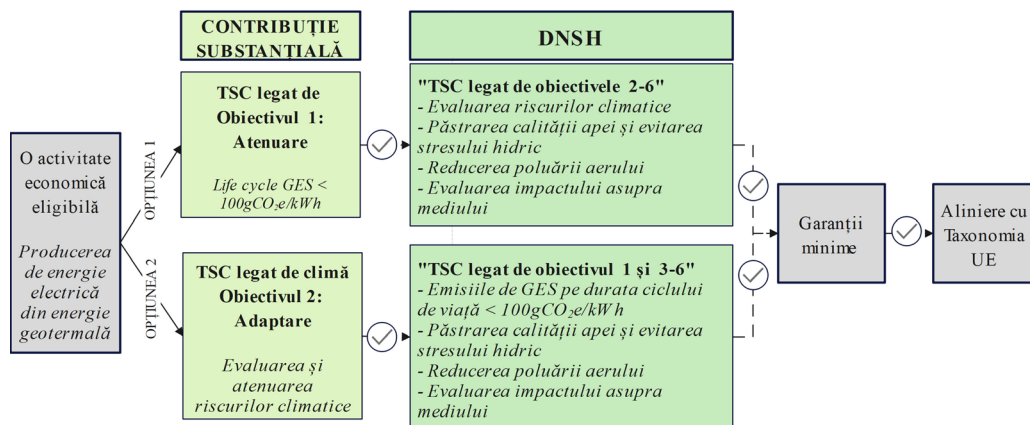

Figura 19 Exemplu de verificare a alinierii unei activități economice eligibile la UET
Example of verification of alignment of an eligible economic activity with the UE

zute la articolul 18 din Regulamentul de taxonomie (pasul patru). Acest proces în cinci etape trebuie repetat pentru fiecare activitate economică constitutivă care alcătuiește investiția.

Figura 19 ilustrează modul în care cerințele Regulamentului privind taxonomia UE se aplică, de exemplu, producției de energie electrică din energie geotermală (Dai et al. 2021).

Pentru ca o activitate economică eligibilă să fie considerată aliniată la taxonomia UE trebuie să fie îndeplinite toate cerințele/criteriile legate de contribuția substanțială TSC, DNSH și garanțiile sociale minime.

Aplicarea principiului DNSH în cadrul Mecanismului de Redresare și Reziliență MRR (PNRR)

Ca parte a planului său de redresare și de reziliență, Comisia Europeană s-a angajat să finanțeze numai proiecte care nu aduc prejudicii semnificative mediului. De aceea, orice proiect propus în cadrul acestui mecanism trebuie să respecte principiul de „a nu prejudicia în mod semnificativ” (Do No Significant Harm - DNSH).

În februarie 2021, pentru a înlesni aplicarea DNSH Comisia Europeană a publicat *Orientări tehnice privind aplicarea principiului de „a nu prejudicia în mod semnificativ”* în temeiul Regulamentului privind Mecanismul de redresare și reziliență 2021/C 58/01 - un ghid

(EC 2021b) pentru punerea în aplicare a principiului „fără daune semnificative” în cadrul mecanismului de redresare și de reziliență (MRR). Acest ghid are scopul de a ajuta statele membre să se asigure că investițiile și reformele pe care le propun și care sunt finanțate prin acest instrument nu afectează în mod semnificativ obiectivele de mediu ale UE.

Acesta prezintă principiile-cheie și o metodologie în două etape pentru evaluarea „fără daune semnificative” în contextul mecanismului de redresare și de reziliență, ca modalitate de a facilita activitatea statelor membre în pregătirea planurilor de redresare și de reziliență. Respectarea principiului "fără daune semnificative" este o condiție prealabilă pentru aprobarea acestor planuri de către Comisie și Consiliu.

Conform recomandărilor din acest ghid evaluarea DNSH se face în două etape (Figura 20). În prima etapă, se realizează o evaluare generală, pe baza căreia sunt identificate obiectivele de mediu, pentru care trebuie pregătită o evaluare detaliată a daunelor.

Este necesară o evaluare detaliată a prejudiciilor, cu o justificare, pentru acele obiective de mediu, care pot avea efecte semnificative. Evaluarea trebuie să ia în considerare efectele în toate etapele proiectului, inclusiv efectele directe și indirecte asupra mediului atât ale im-

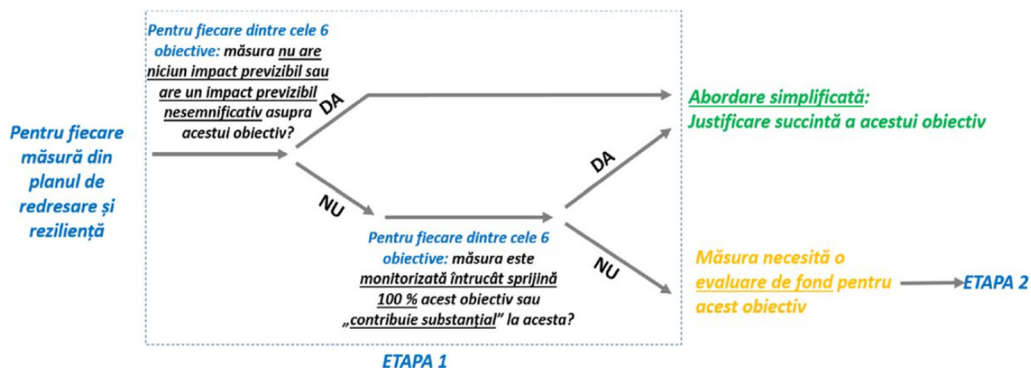

Figura 20 Arbore decizional pentru evaluarea fiecărei măsuri din cadrul planului de redresare și reziliență (EC 2021b)
Decision tree for assessing each measure in the recovery and resilience plan (RRP) (EC 2021b)

plementării proiectului, cât și ale aplicării rezultatelor proiectului la realizarea obiectivelor de mediu ale criteriilor DNSH.

Evaluarea prejudiciului trebuie să se facă pe parcursul întregului ciclu de viață al proiectului. Cu toate acestea, în evaluarea DNSH, nu este necesar să se facă o evaluare reală a ciclului de viață, dar este suficient să se identifice cele mai semnificative impacturi care apar pe parcursul întregului ciclu de viață.

Cum să vă analizați un proiect din punct de vedere al celor șase obiective de mediu ale principiului DNSH?

Etapa 1. Abordare simplificată

Primul pas constă în identificarea obiectivelor de mediu care necesită o evaluare de fond. În această primă etapă, se cere să se răspundă la întrebarea „Riscă proiectul să submineze obiectivele de mediu ale principiului DNSH?”, răspunzând „da” sau „nu” pentru fiecare obiectiv din tabelul din orientările tehnice (EC 2021b).

Se răspunde cu „nu” dacă:

- (i) obiectivul de mediu nu se aplică proiectului;
- (ii) obiectivul de mediu se aplică proiectului, dar:
 - se poate presupune în mod legitim că, prin natura sa, proiectul nu are un efect direct sau indirect asupra obiectivului de mediu în cauză;
 - proiectul sprijină 100% obiectivul de mediu în cauză;

- proiectul are o contribuție suficient de semnificativă la obiectivul de mediu în cauză. Regulamentul privind taxonomia (2020/852)¹³ stabilește, la articolele 10-16, un set de criterii pentru a evalua dacă o activitate are o contribuție suficient de semnificativă la fiecare dintre cele 6 obiective de mediu.

Se răspunde cu „da” dacă proiectul nu se încadrează în niciuna dintre cele trei posibilități enumerate mai sus.

Pentru obiectivele de mediu la care s-a răspuns cu „da”, se cere să se completeze pasul 2.

Nu se așteaptă nicio justificare în această etapă (deci coloana din dreapta trebuie să rămână goală).

În cazul obiectivelor de mediu la care s-a răspuns „nu”, este necesară o scurtă justificare în coloana din dreapta a tabelului. Justificarea succintă nu trebuie să fie prea elaborată, dar este necesar să se explice în mod suficient cum proiectul nu afectează obiectivul de mediu în cauză. În cazul echipamentelor este necesară o explicație detaliată cu privire la alegerea echipamentelor utilizate în cadrul proiectului (materiale, eficiență energetică, posibilități de reparare sau reciclare etc.) și la impactul acestora asupra fiecărui obiectiv de mediu vizat.

Etapa 2. Evaluarea de fond

Pentru acele obiective de mediu la care s-a răspuns „da” în etapa 1, se cere să faceți o eva-

¹³<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/PDF/?uri=CELEX:32020R0852&from=F>

luare de fond în această a doua etapă. Așadar, această a doua etapă este necesară numai pentru acele obiective de mediu pentru care s-a răspuns „da” în tabelul din etapa 1.

În această a doua etapă, trebuie să se răspundă cu „da” sau „nu” pentru fiecare obiectiv din tabelul pus la dispoziție în legătură cu întrebările în italice din coloana din stânga. De asemenea, trebuie să justifice răspunsul atunci când se bifează „nu”.

Se bifează „nu” dacă se poate răspunde „nu” la toate întrebările care corespund obiectivului în cauză, adică la toate întrebările în italice din coloana din stânga a tabelului; dacă s-a bifat „nu”, este necesară o justificare de fond în coloana din dreapta a tabelului.

Se bifează „da” doar dacă se poate răspunde „da” la cel puțin una dintre întrebările corespunzătoare obiectivului în cauză. În acest caz, proiectul dumneavoastră nu respectă principiul DNSH și, prin urmare, nu este eligibil.

Ce este o justificare de fond?

Atunci când răspunsul este „nu” pentru un obiectiv de mediu, în etapa 2 este necesară o justificare substanțială în coloana din dreapta a tabelului. Această justificare de fond ar trebui să prezinte în întregime motivele pentru care este puțin probabil ca proiectul să submineze obiectivul în cauză, precum și o explicație a măsurilor de control pe care le veți utiliza pentru a atinge acest obiectiv.

În plus, trebuie furnizată o explicație detaliată a alegerii echipamentelor utilizate în cadrul proiectului (materiale, eficiență energetică, posibilități de reparare sau reciclare etc.), precum și a impactului acestora asupra obiectivului de mediu în cauză.

Dacă este necesar, se pot adăuga analize și/sau documente suplimentare pentru a susține cererea.

Elementele de probă justificative (enumerare în anexa II la orientările Comisiei Europene¹⁴) pot fi utilizate pentru argumentare. Acest document al Comisiei Europene conține o serie de

exemple de justificări care pot ajuta la formularea unui răspuns la aceste întrebări precum: (i) au fost obținute permise/avize în conformitate cu legislația de mediu; (ii) proiectul este în conformitate cu planul național/regional de gestionare a deșeurilor și cu programul de prevenire a deșeurilor (economie circulară); (iii) a fost realizată o evaluare a impactului asupra mediului (biodiversitate și ecosisteme).

Comisia Europeană a elaborat, de asemenea, criterii tehnice detaliate pentru a stabili dacă proiectele au o contribuție suficient de semnificativă la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea. Aceste documente pot contribui, de asemenea, la susținerea justificării de fond pentru activitățile din sectoarele menționate: (i) agricultură și silvicultură; (ii) protecția și refacerea mediului; (iii) producție; (iv) energie; (v) aprovizionarea cu apă, salubritate, gestionarea deșeurilor și decontaminare; (vi) transporturi; (vii) construcții și imobiliare; (viii) informații și comunicații.

În sectorul forestier din România, pentru realizarea activităților aferente Investiției 5 „Sisteme integrate de reducere a riscurilor generate de viituri torențiale în bazinele forestiere expuse unor astfel de fenomene – Componenta 2: Păduri și Protecția Biodiversității (cod C2/I5)”, Regia Națională a Pădurilor – ROMSILVA a propus proiectul „Lucrări de corectarea torenților pentru reducerea riscurilor generate de viituri torențiale în bazinele amplasate în fondul forestier național administrat de Regia Națională a Pădurilor ROMSILVA pe raza județelor Bacău, Buzău, Suceava, Neamț, Hunedoara, Prahova, Vâlcea, Vrancea”. Acest proiect are în vedere 19 obiective de investiții în care sunt necesare lucrări de corectare a torenților (cu o valoare totală, fără TVA, de 109,56 milioane de lei) care urmează a fi finalizate până la finalul primului semestru al anului 2026.

Într-o primă etapă, pentru fiecare din cele 19 investiții, se întocmesc studiile de fezabilitate care pentru a fi acceptate la finanțare prin PNRR, trebuie să fie supuse unei analize

¹⁴[https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Statistical_classification_of_economic_activities_in_the_European_Community_\(NACE\)](https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Glossary:Statistical_classification_of_economic_activities_in_the_European_Community_(NACE))

DNSH din care să rezulte că activitățile din cadrul proiectelor sunt durabile și implicit se supun criteriilor impuse de taxonomia UE.

Concluzii și perspective

Taxonomia UE este un regulament important și complex care are ca scop definirea activităților durabile, care are influență în tendința globală actuală a țărilor care dezvoltă taxonomii ecologice sau de mediu. Regulamentul a intrat în vigoare în iulie 2020 și impune companiilor și investitorilor din UE să facă publice proporțiile activităților economice durabile pe care le întreprind sau le finanțează. Pentru a fi calificată ca fiind durabilă și pentru a se alinia la taxonomia UE, o activitate trebuie să aducă o contribuție substanțială la unul dintre cele șase obiective de mediu, să nu aducă prejudicii semnificative (DNSH) celorlalte obiective de mediu și să respecte garanțiile minime (MS).

Actele delegate ulterioare privind clima oferă detalii privind criteriile tehnice de selecție (TSC) pentru determinarea alinierii activităților economice cu o contribuție substanțială la obiectivele de atenuare a schimbărilor climatice sau de adaptare la acestea. Sunt așteptate alte TSC pentru celelalte patru obiective de mediu.

Taxonomia UE este un concept inovator, nu numai pentru că stabilește cele mai detaliate criterii de eligibilitate, ci și pentru că impune evitarea sau cel puțin reducerea la minimum a compromisurilor semnificative între obiectivele de mediu. Taxonomia UE promovează, de asemenea, evaluarea ciclului de viață al activităților, ori de câte ori este posibil, și impune respectarea unei dimensiuni sociale de către întreprinderi, cu referire la textele și convențiile internaționale. Taxonomia UE exclude în mod explicit combustibilii fosili solizi, cum ar fi cărbunele.

Care sunt cele mai mari provocări?

Utilizabilitatea taxonomiei UE este un subiect de dezbatere important, având în vedere că aceasta face obiectul unor trimiteri încruci-

șate în multe alte reglementări și politici, iar Platforma privind finanțarea durabilă are un grup specializat care lucrează pe această temă. În primul rând, companiile care fac obiectul Directivei privind raportarea ne-financiară (NFRD) în Europa, în general marile companii publice, vor trebui să dezvăluie în ce măsură activitățile lor comerciale se aliniază la Taxonomia UE în ceea ce privește cifra de afaceri, CapEx și OpEx începând cu 2022 pentru obiectivele CCM și CCA. De asemenea, administratorii de active vor dezvălui proporția de aliniere a produselor lor axate pe sustenabilitate. În al doilea rând, Taxonomia UE va deveni principala referință pentru produsele financiare sustenabile reglementate în Europa. Standardul UE pentru obligațiuni verzi (EU GBS), recomandat de TEG, este un exemplu, având în vedere că acesta impune alinierea completă a proiectelor finanțate la taxonomia UE. În cele din urmă, UE are, de asemenea, ambiția de a face din taxonomia UE un „standard” internațional, a cărui influență este deja vizibilă în alte jurisdicții care doresc să dezvolte taxonomii.

Pe plan internațional, UE a inițiat în octombrie 2019 o Platformă internațională privind finanțarea durabilă (IPSF), care servește în prezent drept forum multilateral cu 17 membri și 9 observatori pentru a coordona acțiunile de reglementare în domeniul finanțării durabile în toate jurisdicțiile. După cum se arată în raportul său anual din octombrie 2020, IPSF are în prezent un flux de lucru dedicat, condus de UE și China, pentru a dezvolta o „taxonomie de bază comună”.

Viitoarea taxonomie ecologică a ISO

În afară de UE și China, câteva țări au dezvoltat, de asemenea, taxonomii cu specific național sau bazate pe contextul local. Taxonomiile UE și chineze sunt influente și oferă o valoare de referință pentru alte taxonomii naționale. Astfel de taxonomii au fost elaborate sau sunt în curs de elaborare de către Bangladesh, Mongolia, Singapore și Africa de Sud. Este recunoscut faptul că și alte țări, precum

Australia, Canada și Columbia, își dezvoltă în prezent taxonomiile, dar, întrucât acestea nu au publicat niciun raport de progres și nu au dezvăluit informații despre concepție, utilizare etc., nu vom aborda aceste inițiative în această secțiune. Taxonomiile naționale conduse de industrie care nu beneficiază de sprijinul sau aprobarea autorităților naționale nu au fost luate în discuție.

La fel ca în cazul oricărui nou regulament, cele mai mari provocări pentru punerea în aplicare a cerințelor EUT vor fi costul și efortul necesare pentru evaluarea și modificarea sau crearea de noi proceduri și sisteme pentru a asigura conformitatea. Potrivit unor estimări, costul de conformare este estimat la peste 2,1 miliarde de euro în următorii 5 ani, un cost suportat în principal de administratorii de active. Fără îndoială, cea mai mare provocare pentru îndeplinirea cerințelor EUT, precum și a majorității celorlalte reglementări legate de sustenabilitate, o reprezintă lipsa datelor disponibile și faptul că datele disponibile nu sunt standardizate, la care se adaugă costul și efortul necesar pentru a crea, accesa, transforma și gestiona datele aliniate la EUT.

Punerea în aplicare a taxonomiei UE nu este simplă. Există diverse întrebări cu privire la ceea ce înseamnă regulamentul în practică. De exemplu, cum pun în aplicare investitorii și companiile, criteriile TSC? Ce pot raporta în mod realist investitorii în condițiile în care informațiile și datele actuale ale întreprinderilor sunt limitate, iar normele de publicare nu au început încă să fie aplicate? Cum putem determina alinierea la taxonomia UE la nivel de portofoliu?

Așadar, există numeroase provocări, iar curba de învățare în ceea ce privește utilizabilitatea se poate dovedi abruptă. Obținerea datelor de aliniere la taxonomie va fi un proces greoi și va necesita o evaluare amplă a operațiunilor companiilor.

În plus, unele dintre obligațiile de transparențizare pe partea cumpărătorilor sunt susceptibile de a avea un impact extrateritorial, ceea

ce va avea ca rezultat presiuni asupra emitenților din afara UE pentru a publica informații în conformitate cu taxonomia UE. Criteriile tehnice de selecție ale taxonomiei UE, în special cerințele DNSH, fac trimitere în mod extensiv la legislația și procesele UE, ceea ce poate reprezenta o provocare pentru o astfel de evaluare internațională.

Întrucât obligațiunile verzi se concentrează mai degrabă pe proiecte decât pe activități economice, va fi nevoie de interpretare pentru a determina alinierea la taxonomie. TEG explică această corespondență și oferă exemple de nivel înalt privind modul de aplicare a taxonomiei UE la nivel de proiect în ghidul său de utilizare în contextul recomandării sale privind un standard UE pentru obligațiuni verzi (EU GBS). Reconcilierea celor două abordări rămâne totuși o provocare. În mod similar, există dificultăți semnificative în ceea ce privește evaluarea DNSH. Așa cum a recomandat TEG în același raport, o abordare pragmatică pentru evaluarea DNSH și a garanțiilor minime ar putea fi bazată pe proces.

Dialogul și cooperarea strânsă între o gamă largă de părți interesate din sectorul public și cel privat vor fi esențiale pentru a îndeplini obiectivele Regulamentului UE privind taxonomia și, în cele din urmă, ale acordului european pentru un mediu verde și ale obiectivelor climatice ale UE pentru 2030 și 2050.

Organizația Internațională de Standardizare (ISO), federația mondială a organismelor naționale de standardizare, lucrează în prezent la elaborarea unui standard aplicabil la nivel internațional privind "Evaluarea performanței de mediu - Instrumente ale datoriei verzi". Acesta își propune să ofere cerințe și orientări specifice pentru desemnarea și verificarea obligațiunilor verzi (ISO 14030-1), pentru care extinde principiile privind obligațiunile verzi (GBP) publicate de ICMA, și a împrumuturilor verzi (ISO 14030-2), pentru care extinde principiile privind împrumuturile verzi (GLP) ale Asociației pentru piața împrumuturilor. Aceste două standarde sunt completate de o taxonomie (ISO 14030-3) și de cerințele programului de

verificare (ISO 14030-4). Părțile 1,2 și 4 trebuiau să fie publicate până la sfârșitul trimestrului III 2021, după aprobarea finală de către organismele membre ISO. Publicarea părții 3, taxonomia ISO, nu este prevăzută până în 2022.

Obiectivul taxonomiei ISO este de a identifica activitățile cu beneficii pozitive pentru mediu. Aceasta oferă un cadru pentru clasificarea tuturor proiectelor, activelor sau activităților potențiale în raport cu un set cuprinzător de obiective de mediu care se inspiră în mare măsură din taxonomia UE, fără a aduce prejudicii semnificative altora. Descrierile activităților, criteriile și pragurile de performanță, precum și cerințele DNSH sunt, de asemenea, similare celor din taxonomia UE.

Taxonomia ISO face referiri extinse la considerentele legate de ciclul de viață ca parte a evaluării eligibilității sale. În domeniul producției, taxonomia ISO recunoaște rolul activităților de ”ecologizare prin” (sau de facilitare) ca fiind eligibile prin însăși natura lor, în timp ce activitățile de ”ecologizare a” trebuie să îndeplinească pragurile de performanță prevăzute într-o anexă.

În ciuda similitudinilor cu taxonomia UE, taxonomia ISO este elaborată cu un accent mai mare pe potențialul de acceptare și aplicabilitate la nivel internațional. Ea recunoaște în mod explicit contextul local și promovează tehnologiile de decarbonizare care reprezintă cele mai bune opțiuni disponibile, având în vedere diferitele circumstanțe ale țărilor și regiunilor.

Pe măsură ce taxonomia prinde contur, aceasta poate fi aplicată în noi moduri. De exemplu, se așteaptă ca viitoarea propunere a UE privind un standard UE pentru obligațiuni verzi să utilizeze taxonomia ca punct de referință pentru eligibilitate. Legarea taxonomiei de standardul pentru obligațiuni verzi ar crea o legătură mai directă cu piețele de capital din UE și, eventual, cu cele mondiale.

Într-adevăr, cel mai recent proiect de raport privind o etichetă ecologică a UE pentru produsele financiare cu amănuntul include deja praguri definite de taxonomie pentru investiții

minime în activități economice durabile din punct de vedere ecologic.

Rămâne de văzut dacă alte măsuri de politică ale UE pot fi legate de taxonomie.

Bibliografie

- Brühl V., 2021. Green Finance in Europe—Strategy, Regulation and Instruments. Center for Financial Studies Working Paper (657), <https://www.inter-economics.eu/contents/year/2021/number/6/article/green-finance-in-europe-strategy-regulation-and-instruments.html>.
- Dai L., Williams S., Kooroshy J. și Clements L., 2021. ”Do No Significant Harm” and ”Minimum Safeguards” in Practice. Navigating the EU Taxonomy Regulation, <https://www.ftserussell.com/research/do-no-significant-harm-and-minimum-safeguards-practice-navigating-eu-taxonomy-regulation>.
- EC-EUROSTAT, 2008. NACE Rev. 2—Statistical Classification of Economic Activities in the European Community. . Office for Official Publications of the European Communities https://circabc.europa.eu/ui/group/e7dc4447-5475-41f9-b450-ffa39ef46a1a/library/8c-8830da-2de4-4aa8-a01d-32f0f308291f?p=1&n=10&sort=modified_DESC.
- EC, 2018. Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic Și Social European Și Comitetul Regiunilor Plan de Acțiune: Finanțarea Creșterii Durabile
- COM/2018/097 final. European Commission. 8.3. 2018 COM, 97, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097>
- EC, 2019. The European Green Deal COM/2019/640 Final. Brussels, 11 (12), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM:2019:640:FIN>.
- EC, 2021a. Commission staff working document impact assessment report Accompanying the document Commission Delegated Regulation (EU) .../... supplementing Regulation (EU) 2020/852 of the European Parliament and of the Council by establishing the technical screening criteria for determining the conditions under which an economic activity qualifies as contributing substantially to climate change mitigation or climate change adaptation and for determining whether that economic activity causes no significant harm to any of the other environmental objectives. SWD/2021/0152 final. <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52021SC0152&from=EN>.
- EC, 2021b. Orientări tehnice privind aplicarea principiului de „a nu prejudicia în mod semnificativ” în temeiul Regulamentului privind Mecanismul de redresare și reziliență 2021/C 58/01. Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/>

- TEXT/?uri=CELEX%3A52021XC0218%2801%29&qid=1676218985549.
- EC, 2021c. Regulamentul Delegat (UE) 2021/2139 al Comisiei din 4 iunie 2021 de completare a Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru a determina condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la schimbările climatice și pentru a stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunui dintre celelalte obiective de mediu (Text cu relevanță pentru SEE). Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, http://data.europa.eu/eli/reg_del/2021/2139/oj.
- EC, 2021d. Regulamentul Delegat (UE) ... al Comisiei de completare a Regulamentului (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului prin stabilirea criteriilor tehnice de examinare pentru a determina condițiile în care o activitate economică se califică drept activitate care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la schimbările climatice și pentru a stabili dacă activitatea economică respectivă aduce prejudicii semnificative vreunui dintre celelalte obiective de mediu
- C/2021/2800 final. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TEXT/?uri=PI_COM%3AC%282021%292800.
- EC, 2022a. Implementing and delegated acts - Taxonomy Regulation. https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/financial-services-legislation/implementing-and-delegated-acts/taxonomy-regulation_en.
- EC, 2022b. Platform on Sustainable Finance (2022). Final Report by Subgroup 4: Social Taxonomy. . https://ec.europa.eu/info/files/280222-sustainable-finance-platform-finance-report-social-taxonomy_en.
- EC, 2022c. Regulamentul Delegat (UE) 2022/1214 al Comisiei din 9 martie 2022 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2021/2139 în ceea ce privește activitățile economice din anumite sectoare energetice și a Regulamentului delegat (UE) 2021/2178 în ceea ce privește publicarea de informații specifice referitoare la activitățile economice respective (Text cu relevanță pentru SEE). Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TEXT/?uri=CELEX%3A32022R1214>.
- EC: Canfora P., Arranz Padilla M., Polidori O., Pickard Garcia N., Ostojic S. și Dri M., 2022. Development of the EU Sustainable Finance Taxonomy - A framework for defining substantial contribution for environmental objectives 3-6. Publications Office of the European Union.: Luxembourg.
- EU, 2014. Text consolidat: Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2014 de modificare a Directivei 2013/34/UE în ceea ce privește prezentarea de informații nefinanciare și de informații privind diversitatea de către anumite întreprinderi și grupuri mari (NFRD Directive) (Text cu relevanță pentru SEE). Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, <http://data.europa.eu/eli/dir/2014/95/2014-12-05>.
- EU, 2019. Regulamentul (UE) 2019/2088 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 noiembrie 2019 privind informațiile privind durabilitatea în sectorul serviciilor financiare (SFRD Disclosure) (Text cu relevanță pentru SEE). Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/2088/oj>.
- EU, 2020. Regulamentul (UE) 2020/852 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2020 privind instituirea unui cadru care să faciliteze investițiile durabile și de modificare a Regulamentului (UE) 2019/2088. Official Journal of the European Communities, 198, 13-43, <http://data.europa.eu/eli/reg/2020/852/oj>.
- INS-CNPS, 2008. CAEN Revizuit 2 Clasificarea activităților din economia națională. Note explicative. . Ediția a 2-a revăzută edn. © Monitorul Oficial R.A.
- Maples.Group-ELS.Europe-FS-UNEP, 2022. Do No Significant Harm handbook.
- What, why and how of 'DNSH' across environmental and social sustainability-related factors (<https://www.fs-unep-centre.org/wp-content/uploads/2021/11/Do-No-Significant-Harm-Handbook.pdf>). <https://www.fs-unep-centre.org/wp-content/uploads/2021/11/Do-No-Significant-Harm-Handbook.pdf>.
- Wanamakerot C., 2022. The Environmental, Economic, and Social Components of Sustainability. <https://soapboxie.com/social-issues/The-Environmental-Economic-and-Social-Components-of-Sustainability> (dec.2022).